

Πότῳ Χριστόφω τῷ Ἀγγέλῳ ἑλλήνῳ·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟ-

ΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ

περὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀμάρτιας δηλαδὴ τοῦ Ἀνιχνεύου·

καὶ περὶ τοῦ ἀειθμοῦ τοῦ Δαυιδά, καὶ τῆς Ἀποκα-

λύσεως, ὡς ἐδοὶκε ὁρθῶς μεθερμηνεύσασθαι

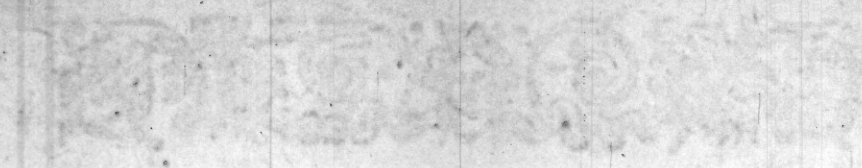
ἡ περιηγητὴς αὐτῆς·

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

ἐκδόθη ἐν Λονδίνῳ.

α' χ κ λ' 1624.

REPORT THE AP

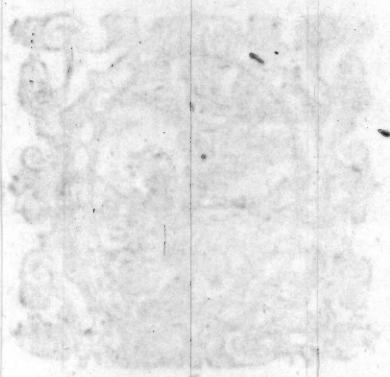
STATE OF THE REPUBLIC OF THE UNITED STATES

OF THE DEPARTMENT OF THE INTERIOR

AND THE BUREAU OF LANDS

IN RESPONSE TO A RESOLUTION OF THE SENATE

PASSED MAY 10, 1890

429306

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

τῷ ἐκλαμπεστάτῳ τ', καὶ ἀσπι-
λοτάτῳ τῆς ἀγγλίας ὀφθαλ-
μῷ, τῷ τὴν πᾶσαν χώραν ἐπι-
πράσσειν Ἀγαθῆμιά τ' πα-
ρυνδῶν Ὁξονίας· πᾶς φι-
λοσοφίαν ἐξω· καὶ τὴν καθ'
ἡμᾶς ἐξυδεκνῶν, ἀτυχῶν
χρὶ πάντα·

τῷ ἐκλαμπεστάτῳ τ', καὶ ἀσπι-
λοτάτῳ τ' ἀγγλίας ὀφθαλμῷ,
τῷ τὴν πᾶσαν χώραν ἐπι-
πράσσειν Ἀγαθῆμιά τῆς πα-
ρυνδῶν Κανταβρυγίας, πᾶ-
σαν φιλοσοφίαν ἐξω, καὶ τὴν
καθ' ἡμᾶς ἐξυδεκνῶν, ἀτυ-
χῶν χρὶ πάντα·

Τῷ χ' σίς κερδὲς ἀείμνησον καὶ θυμῶν, ἀρνησώμενος Ἀγαθῆ-
μίαις ἐν τῇ δαΐα Βριττανίᾳ, εὐχαριστίας σῆμα ἐκθάζω, χρι-
στοδότη· ἀγγελ· ἔλθον, πάλαι πτωρηθεὶς ἀδίκως χριστῷ
ἔνεκα·

δῶρον πεποιημένον ἀφιλαργύρῳ τρεῖς.

Περί τῆς Κεφαλῆς :

καρ' α' **Π**ολλάκις ὁ Παῦλος κηρύξας·
καρ' β' ὅτι ὁ Παῦλος ἰδὼν λέγει περὶ τῆς ἀποστασίας, καὶ
τὸ εἰπεῖν τὸ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται·
καρ' γ' ὡς τὸ αὐτὸν εἰς τὴν γαλλίαν εἰς θεῶν κληθῆναι·
καρ' δ' περὶ τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ Δανιὴλ τῷ μικρῷ βιβλίῳ·
καρ' ε' περὶ τῶν ἀριθμῶν τῷ γ' καρ' τῆς ἀποκαλύψεως·
καρ' ς' περὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀμνηστίας, δηλαδὴ τοῦ ἀντιχρίστου·
καρ' ζ' περὶ τοῦ ἐννάτου κεφαλῆς τῆς ἀποκαλύψεως καὶ ἐν τῷ
κατὰ Ἰησοῦν ἀκρίδες·
καρ' η' περὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ πότε ἤρξασθαι πυρρῶν τὴν ἐκκλη-
σίαν ὁ μοχάμετ·
καρ' θ' οἱ ἀριθμοὶ τῷ Δανιὴλ περὶ τῷ τέλει τοῦ κόσμου, ἐξῆλθαι
ὁ λόγος καὶ ἰσχυρὸν ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοι, ἐς δομήκοντα ἐς δομάδας·
καρ' ι' περὶ τοῦ πόσου ἔτη κρατῆται τῷ Χριστῷ τὸ Βασιλεῖον·
καρ' ια' περὶ τῆς φειδομένης τῷ Ἀβραάμ·
καρ' ιβ' περὶ ἀποδείξεως ὅτι ἔχουσιν ἡμῖν ἀριθμοὶ τὸς θεοὺς ἀ-
ριθμῶν·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς αἰωνιότητος, δηλαδὴ
τοῦ ἀντιχρίστου

καρ' α'

Οὐλάκις ὁ Παῦλος κηρύξας ἐν Θεσσα-
λωνίᾳ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου, ὅτι ἐλθού-
ται, ἀπόντος ἢ τοῦ Παύλου ἀπὸ τῆς
Θεσσαλονίκης, ἔχοντες τινες ἔγγραφαν
ἐπιστολάς πρὸς Θεσσαλονικεῖς ὡς ἐκ
προσώπου τοῦ Παύλου λέγοντες ἐγγύς ἔστι
τὸ τέλος τοῦ κόσμου· τοῦτο μαθὼν ὁ
Παῦλος ἐπέμψεν πρὸς Θεσσαλονικεῖς
δευτέραν ἐπιστολὴν εἰπών·

Παύλος ἐπίστο·
2. 6' καρ' β' 2.

Ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος
τῆς αἰωνιότητος, τυτίσιν ὁ ἀντίχριστος, ἔκ τινος τοῦ τέλους τοῦ κόσμου,
δηλαδὴ εἴαν μὴ ἔλθῃ πρῶτον, ἄνθρωπος πρὸς ἀποστασίαν τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ μὴ ἐκείνους φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς αἰωνιότητος, ὁ ἀντί-
χριστος. περὶ τῶν πρότερον κηρύξας, ὅτι ἐν σὺν ὑμῖν, ἔκ τινος τοῦ
τέλους τοῦ κόσμου· τοῦτο ἢ εἶπεν ὁ Παῦλος, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ὅτι μέλ-
λει πρῶτον ἐλθεῖν ἡ ἀποστασία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὕστερον ἐλ-
θεῖν ὁ ἀντίχριστος, ὅπου καὶ ἐγένετο. καὶ γὰρ τὸ φανερὸν τὸ τυραννικόν,
καὶ ἀρόδρομον, καὶ αἰτίον τῆς ἀποστασίας τῆς ἐσχάτης λαλείται, καὶ τὰ
πρῶτα ἀπῆλθε τῆς ἐκκλησίας διδουκότα πρὸς βοροφασίαν τρίτον
Πάπα τῆς ῥώμης, ἑνδεκά ἐτη ὕστερον ἐφάνη ὁ μοχάμετ' ὁ ἀρόδρο-
μος τῆς ἐσχάτης μοχάμετ, τῆς ἀντιχρίστου.

Ἐξήγησις τῆς ἀποστασίας σὺν τῷ ἄρθρῳ

Ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον· τοῦτο τὸ ἢ ἄρθρον, καὶ τὰς
ῥαζὰς τῶν διδωδων τῆς ἐρμηνείας τὸ τρίτον Βιβλίον αὐτῆς

τὸ πρὸς σωτήριαν ὡς, καὶ περὶ τὸ ἄρθρου, σημαίνει δὲ πότερον γινώσκῃ
καὶ ἴδιον πρόσωπον, ὡς ἐν τῷ ὁμοειδήματι αὐτῷ ἔδρασε, περὶ τοῦ
ἄρθρου, δηλαδὴ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ταύτην ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος
ὃν περιέμψαμεν, ἰδὲ δὲ πότερον γινώσκῃ καὶ τελεία, ὅτι γινώσκουμεν
τὸν ἄνθρωπον ὃν περιέμψαμεν, τότε ἔνεκα ἢ γινώσκῃ ἐστὶ τελεία,
διὰ τὸ σημαίνειν πρόσωπον ἴδιον ἐνδὲς ἀνθρώπου.

Ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἦλθεν ἄνθρωπος, ἀνδρῶν, ἢ δὲ γινώσκῃ
τίς ἐστὶν ἐκείνῳ ὁ ἄνθρωπος, ὅς ἦλθεν, ὅτι τὸ ἄνθρωπος, ἀνδρῶν
ἄρθρου, ἐστὶ κοινὸν ὄνομα καὶ ἀνδρῶν, τὸ δὲ ἄρθρου διαρεῖ τὸ πρό-
σωπον, καὶ τότε ἔνεκα, τὸ ἄρθρου λέγεται δευτέρως γινώσκῃ καὶ τε-
λεία, ὡς αὐτὸς ἔχει καὶ τὰ θυλικὰ καὶ τὰ ὑδέτερα ἄρθρα, διὰ τοῦτο
ἐν ταῦτα, τὸ δὲ ἄρθρου, δηλοῖ πρόσωπον ἴδιον πρὸς ἀποστάτην,
καὶ καθ' ἑαυτὸ ἀποστασίας πρόσωπον ἐσόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ
δηλοῖ τὸν ἄνθρωπον τὸν αὐθιγὰ καὶ ἀντίχριστον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τὸν
αὐθιγὰ ἔχει ἴδιον ἄρθρου ἀσυνικόν, ὡς περὶ καὶ ἡ ἀποστασία ἔχει
ἴδιον ἄρθρου θυλικόν καὶ δηλοῖ ἴδιον ἄνθρωπον τῆς ἀποστασίας.
Δευτέρως ἐξήγησις αὐθιγῶν.

Τῆς ἀποστασίας ἀνευ τοῦ ἄρθρου, εἰμὲν ἔλεγον ὁ Παῦλος ἀνδρῶν
ἄρθρου, δηλαδὴ, ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκα-
λυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τὸν αὐθιγὰ, ἐλυσθήμεν ἂν συλλαχόμενοι
λέγειν, ἀποστασία τίς ἐστὶ ἐκπερὶ αὐθιγῶν ἀνθρώπων πρῶτον,
καὶ μὴ τὴν ἀποστασίαν φανερωθῆσιν ἐκείνῳ ὁ αὐθιγὸς ἄνθρωπος,
ὁ αὐθιγὸς τὴν ἀποστασίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἄρθρου εἴπῃ ὁ Παῦλος,
τότε ἔνεκα δηλοῖ ἴδιον θηρίον, καὶ αὐθιγὸν τὴν ἀποστασίαν, τὸ δὲ ποῖον
θηρίον ἐστὶν ὁ θυλὶς ὁ τυράννης, ὅτι αὐτὸς πρῶτον ἔφερε τὴν ἀ-
ποστασίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ ταύτην τὸν αὐθιγὸν ὡς φανερωθῆς
ὁ Παῦλος γέγραφε ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον μὴ θυλικῶς
ἄρθρου, διὰ καὶ δύο θηρία ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ τὸ μὲν ἀσπίς, τὸ δὲ
αὐθιγὸς καὶ ἀποστασίας αἴτιον, αὐθιγὸς ἀποστάτης καλεῖται ἐκείνῳ ὁ
ἄνθρωπος ὅς τις τὸ πρῶτον διήλθεν ἐν ἀσπίδι, καὶ ὑστερον παρενομήσθῃ
καὶ κλέψῃ ὑπὸ τοῦ ἀληθινῷ νόμου τοῦ θεοῦ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γὰρ ἐκ ἐκείνου
ἀσπίς, ἀλλ' ἀποστασία, ὅτι γὰρ μόνον αἵσις καὶ αὐθιγὸς εἰσὶν ὅταν
ἢ ἔλθῃ ὁ ἔχρατος λατρεῖν, ἐκείνῳ ποιήσῃ μείζονα κακὰ πολλὰ
τέτων διὰ τοῦ αὐθιγῶν καὶ αἵσις ὡς ὁ Κύριος φησὶν, εἰμὲν ἐ-
κκολοῦσθαι αἱ ἡμέραι ἐκείναι ἐκ αὐτοῦ ἐσθὲν πᾶσα σάρξ, ἐκκολοῦσθαι

συνέδωκοι συγκρινθῆναι τὰ ἐπ' αὐτῇ ἡμέραι, ὡς φησιν, ὁ ἱερεὺς,
ἐν Βιβλίῳ 4. φησὶ τὸ ἀντιχεῖν· ὅπ' ἐφηνόσθης ὁ ἡλιός, φάνεραι δὲ
συνταρυκτοὶ καὶ ἡ σελήμη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐσπύτως· ὡς πῦρ καὶ ἐν τῇ στυ-
ρώσει τὸ Χρῆσθ' ἐγένετο δύο ἡμεροσύνκισμα, ἡμεγάλη φθόρα καὶ.

καθ' 11. 1α' σοιχ' D. Βιβλίον 4. ὡς ὁ ἱερεὺς φησὶ περὶ
τὸ αἰρέτως ἐκείνῃ καὶ ἀπολείας. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ὡς λίαν, ἔκρο-
ρῶ ἐκ τῷ αἵματι βρυχάμεν· καὶ εἶδον καὶ ἐπὶ μὲν φωνὴν ἀν-
θρώπου, φρὸς τὸ ἀστὸν, καὶ ὡς αἶμα, ἀκουε σὺ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ·
καὶ εἶπεν ὁ ὑψίστος· ἐκ σὺ εἶ; ὡς περὶ ὑψίστης τὰ τίναρα θάρια αὐ-
τῶν Βασιλείᾳ ἐν τῷ ἡμῶν αἰῶνι, καὶ εἰ αὐτῶν παρέλθῃ τὸ τί-
λῶ· ὅτι καὶ αὐτῶν; καὶ ἔκριναι τὸ γῆν ἀδίκως, καὶ ἐπάρξας
τὸς ἡμέρας, καὶ ἐβλάψας τὸς ἡμερικὺς, καὶ ἡρώτους ψευδοδιδασκα-
λίας, καὶ ἐφθόρας τὸς οἴκους τὸν ἐν ἀρέτων ἀνθρώπων, τότε ἐνε-
χε ἡ μὴ μένει ἐπ', καὶ τὰ ἐξῆς· (ταῦτα λέγει ὁ χριστὸς πρὸς τὸ
ἀρχὴν τὸ ρώμης, ὅπ' ἡ βασιλεία τὸ ρώμης καλεῖται ἀετὸς· ὅτι ἡ
ἐστὶ ὁ ἔχων λατρεῖν, καὶ ὁργίζονται ὁ χριστὸς καὶ τὸ ἐχάτε λα-
τεῖν, καὶ καὶ ὅτι κακῶν βασιλείᾳ αὐτῆς· ὅτι ὡς ὁ ἔχων λα-
τεῖν· ἐξελύσει, καὶ μείζονα κακὰ ὅτι περὶ τῶν ποιήσει, ὡς ὁ
Δαυιδ φησὶ, περὶ τὸ μικρὸν ἐχάτε· ὡς ὑπερῶς κακὸς πᾶν-
τες τὸς ἐκπερὶν· ὡσαύτως καὶ ὁ ἱερεὺς Βιβλίον 4. 11. καθ' 1β'
12. σοιχ' α'. τὸ ἀστὸν ὅν εἶδεν ἀναβάντα ἀπὸ τὸ θαλάσσης, ὅ-
πως ὁ ἀετὸς ὅστις ἡ βασιλεία τὸ ρώμης, ἢ ὅστις ὁ Δαυιδ, ἐν ὡ-
σάματι, καὶ ἡ πάντα ἐλαλήθη ἐκείνῃ, ὅπ' οὐκ ἐγὼ λέγω σοι. ὅσα
πρὸ Δαυιδ οὐκ ἐρέθη· καὶ ἐν σοιχ' C. λέγει περὶ τὸ ἐχάτε λα-
τεῖν καὶ τὸ δατέρω θηρίῳ, τὸ λαλεῖν ὡς δράκων τὸ τελευτῆς
ὑπὸς· μέλλει ὁ θῶς ἐλέγξαι ἐκείνους τὸ πρῶτον (τυτίει, καὶ ἐχά-
τε λατεῖν, καὶ τὸ δατέρω θηρίῳ, καὶ καλυμμένη ψευδοπροφήτα
ἐν τῷ 19. 1β' καθ' τὸ ἀποκαλύψαι, δαδαὶ καὶ ἀρχιερατῆρος καὶ
ὑπὲρ πάντων ὑψίστης ἡ αὐτῆς) καὶ μὴ τὸ ἐλέγξαι ἀφανίσει ἐκεί-
νους.

Δὲν ἔστι καὶ τῷτο εἰδέναι, ὅπ' ὁ θῶς οὐκ ἀπλῶς λαλήσει σὺν
τοῖς κακοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ διὰ ὅτι δούλων αὐτοῦ, τὸ ἡλῶ καὶ
ἐν ὧ· ὡς ἡ ἀποκαλύψαι φησὶ, καὶ ὅτι πάλαι φησὶ μυστήρια αὐτοῦ,
τὸ θηρίον ἀναβαῖνον ἐν τὸ ἀδύσῃ καὶ τὰ ἐξῆς· θηρίον ἀνα-
βαῖνον ἐν τὸ ἀδύσῃ, αὐτὸς ὅστις ὁ ἔχων λατρεῖν· ὡς καὶ ἐν
δικαίᾳ

ἀποκαλύ-
καθ' 1α' 11.

ἀποκαλυ
κεφ' 17. 13.

δικάτω τρίτω κεφ' φησίν, ἡ ἀποκάλυψις· καὶ εἶδον θηρίον ἀν-
βαῖνον ἐκ τῆ θαλάσσης· ἔχων κεφαλὰς ἐπὶ ἃ καὶ κέρατα δίκτα, καὶ
ἐπὶ ἑκάστης κεφαλῆς αὐτοῦ δίκτα διαδήματα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τοῦ ὄνομα βλασφημίας· μέλει τούτο τὸ θηρίον ὃ ἔρχεται λατρεῖν
τὸν μωχάλας αἰρέσεις καὶ εἰσεις ποιῆσαι·

εἰρηνεύει·
κεφ' 25.
κα περὶ ἀντι-
χρίστου
κεφ' 17. 13.
ἀρέδας.

ὅτι ὃ ἔσται ἐκ γένους λατρινικῆ τούτο τὸ θηρίον· ὁ εἰρηνεύει φησὶν,
αἱ χαρακτηῖρες αἱ χξς' 666. σημαίνουσι λατρινόν· ὡσαύτως καὶ
ὁ Βελαρμίν· ὁ λατρινός φησὶν, ἐν τῇ ἔχεταις ἡμέραις, δίκτα βα-
σιλεῖς ἀναστήσονται ἐκ λατρινικῆ γένους, καὶ τῇ δούλων χριστιανῶν
ὁμοίως, ὁπίσκοπος πρὸς ἀρέδας τ' ὄνομα, ἐρμηνεύων τὴν ἀποκάλυψιν
φησὶν, ἐν τῇ ἔχεταις ἡμέραις δίκτα βασιλεῖς, ἐκ τοῦ λατρινικῆ γέ-
νους ἀναστήσονται καὶ τῇ δούλων βασιλείων·

ἀποκαλυ· κεφ'
19. 18.

ὅτι ὃ, μέλει κρατηθῆναι σὺν τῷ δαυτέρῳ θηρίῳ, λέγει ἡ ἀ-
ποκάλυψις, καὶ ὁπίσθι τὸ θηρίον, καὶ ὁ ψευδοπροφήτης μετ' αὐτοῦ καὶ
ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρρῆς·

ἀποκάλυψις·

ὅτι ὃ ἔσται ἐκ τῆ οὐδότης τάξεως τῆ ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ
κνυερνήστως τὸ πρῶτον θηρίον, λέγει ἡ ἀποκάλυψις· ἐν κεφ' 17.
καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ ἐκ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ὁδός ἐστι, καὶ ἐκ τῇ ἐπὶ ἃ ἐστὶ,
καὶ εἰς ἀπόλειαν ὑπαίγῃ·

ὅτι ὃ, ἐ πμωρήσει αὐτὰ τὰ θηρία ὁ θεὸς ἀσβεστῆς ἔνεκα, ἀλλ'
αἰρέσεις καὶ ἀδικίας καὶ ὑποφονίας· καὶ ὅτι μελέσει βλασφημῶ-
σαι τὸν θεὸν διὰ τὰς αἰρέσεις, καὶ εἰς ἀθεΐαν ἐλθεῖν· ὁμοῦς ἐκ
ἀρνηθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ ἀπλῶς καὶ φανερώς, διὰ τὸ ἐ-
λέλκεσθαι αὐτὸς ὑπὸ τῆς δι᾽ ἐν τῷ ἱσραὴλ· ἐν κεφ' 12. 11. βιβλίῳ
4. δι' εἰς· D. φησὶ γὰρ ὁ θεός, καὶ ἐπειρήμας τὰ ψεύδη καὶ
τὸς ἀγαθὸς ἐβλάψας, δηλαδὴ διὰ τὸ ψευδοδιδάσκον, καὶ τὰ
ἐξῆς· τὸς ὃ, ἀσβεστῆς διὰς πμωρήσει διὰ τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἀδι-
κίαν· ὅτι αὐτοὶ πολέμῳσι καὶ τῷ ὀνόματι τῆς χριστοῦ· ὡς ἐν τῷ
ἱσραὴλ κεφ' 13. 17· ἀρῆσεται σὺν τῇ ἀσέβειαν, καὶ εἶδον καὶ ἰδὲ
μὲν ταῦτα, ἄδρῳσμα ἀνθρώπων ἀναρίθμητον, ἐκ τῆ πτώρων ἀ-
νέμων τῆς ἔρατος· καὶ ἦλθον καταπολεμῶσαι μὲν τῷ ἀνθρώπῳ τῆς ἀ-
ναστάντος· ἐκ τῆ θαλάσσης· τυτῆσι, πολεμῶσαι καὶ τῇ πρὸς πρῶτον
τοῦτον τὸν χριστόν· αὐτὸς ὁ ἀντίχριστος· καὶ οἱ δύο οὗτοι αὐτῶν καὶ
τῶν ἐνεκα πμωρήσει αὐτὸς ὁ θεός· τὸν ὃ λατρινόν διὰ τὰς αἰ-
ρέσεις πμωρήσει·

κεφ.

Ὅτι ὁ Παῦλος ἐδὲν π λέγει περὶ τῆς ἀποστασίας, μὴ τὸ εἶ-
 πεῖν, τὸ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται τ' ἀνομίας, μόνον ὁ κα-
 τήκων ἄρτι ἕως ἐκείνου γίνηται· ταῦτα, μὴ τὸ μεταπείθῃς τ' βα-
 σιλείαν τ' ῥώμης ἐν ἄλλῳ τόπῳ, τότε φανερωθήσεται ὁ ἀνομί-
 ὃς ὄντιν ὁ ἀντίχριστος· ὡς καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέραις τοῦ μεγάλου
 Κωνσταντίνου· μετετίθη ἡ Βασιλεία τ' ῥώμης ἐν τῇ Κωνσταντινὸ-
 λει· καὶ μὴ τριακόσια ἔτη σχεδὸν ἐφάνη ὁ μοχάμετ, ὁ ἀνδραπο-
 τ' αἰσθησίας·

διαταλ' β'

κρ' β'

,,

,,

Δηλον δ' ἐστίν, ὅτι ὁ Παῦλος ἀνδραποτ' αἰσθησίας καλεῖ τ'
 μοχάμετ· διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν, μετ' ὀλίγον λέγειν, ἀνθ'
 ὡς τ' ἀγάπην τ' ἀληθείας ἐκ ἐδέξατο, εἰς τὸ σωθῆναι αὐτὸς· ἡ
 ἀγάπη καὶ ἡ ἀλήθεια ὁ χριστὸς ὄντιν, οἱ δ' ἄραβες καὶ οἱ ἰβραῖοι,
 ἐκ ἐπίστευ· εἰς τ' χριστόν· τούτου ἕνεκα ἐπιμύσαν ἐκείνοις τ' μοχά-
 μετ τ' ψεύστην τὸ πῶμα τ' πλάνης· οἱ δ' χριστιανοὶ τ' ῥώμης καὶ
 τ' ἀνατολῆς, ἐπίσταν, εἰς τ' χριστόν, καὶ ὅταν ἦλθεν, ὁ μοχάμετ,
 ἦν πᾶσα ἡ εὐραστὴ καὶ ἡ ἀσία σχεδὸν πλήρης χριστιανῶν ὡς φησὶν
 Ἰωάννης, ἔτος ὄντιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τ' πατέρα, καὶ τ'
 υἱόν· καὶ πάλιν πᾶς ὁ ἀρνούμενος τ' υἱόν, ὃς τ' τατέρα ἔχει

ἰωανν' ἰωαν-
νης· κρ' 2.6'

ὁ μοχάμετ ἀμφοτέρως ἀρνεῖται· τούτου ἕνεκα αὐτὸς ὄντιν τὸ
 πῶμα τ' πλάνης· κατὰ καὶ ὁ κύριος φησὶν, ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν
 τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐλαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκείνον λήψατε·

χρ' ἰωαννην
κρ' 6' 5.

ἰδοὺ ὁ Πάπας ἐκ ἦλθεν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἀλλ' ἐστὶν ἐπι-
 στῶν τοῦ Πέδρου, ὡς πάντες οἱ ἐπίσκοποι τ' ἀποστόλων, οἱ πῖνες
 ἐχειρωτηνῆθη· ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, καὶ ὁμολογεῖ καὶ τ' πατέρα
 καὶ τ' υἱόν· τούτου ἕνεκα ὁ μοχάμετ ἐστὶν ὁ ἀντίχριστος, ὅτι ἀρ-
 νεῖ καὶ τ' πατέρα καὶ τ' υἱόν, λέγει γὰρ, ὁ θεὸς γυνᾶκα ἐκ ἑ-
 χῆ· τούτου ἕνεκα ὃς υἱόν ἔχει ὁ θεός·

ἐὰν δ' ὁ Πάπας ἐστὶν κακὸς ἀρχηγός, ἐστὶ μόνον ἀποστάτης τ'
 ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅπω ὁ ἀντίχριστος, ὅτι ἐκ ἀρνεῖται τ' υἱόν, ὃς
 τὸν πατέρα·

ὁ δ' ἐχμτ' λατῶν, ἐστὶ κακὸς πάντων τοῦ κακῶν Βα-
 σιλέων ὡς φησὶν·

τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῇ ἀνομίᾳ· δηλοῖ ὅτι ὁ γένων
ὁ Βασιλεὺς τῇ ρώμῃ ἐνόμιζεν ἑαυτὸν γενέσθαι θεόν. καὶ ὁ χρυ-
σοστόμος ἑρμηνεύει ταύτην τῇ ἐπιστολῇ· τέτυκεν ἕνεκα ἑκ ἑστίν ὁ Πά-
πας ὁ ἀντίχριστος, ἀλλ' ἀποστάτης·

κεφ' γ'

Ὡς τὸ αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθῆσθαι· ναὸς τῷ θεῷ πο-
λυθῶς λέγεται· ναὸς τοῦ θεοῦ λέγει ὁ ναὸς τῷ σολομώντος·
δυοῖ, καὶ τὸ τέμενος τῷ χριστῷ, περικύβηται καὶ ἕκαστος ναὸν ὅπου οἱ
εὐσεβεῖς χριστιανοὶ προσκυνοῦσιν, ἐν οἷς σήμερον οἱ τῦρκοι προσκυ-
νοῦσι, λαμβάνουσι γὰρ τὰς μεγίστας ἐκκλησίας τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ προ-
σκυνοῦσιν ἐν αὐταῖς· καὶ ἔγω ἐν τοῖς λατινικοῖς ναοῖς προσκυνοῦ-
σιν, ἵνα εἰπωμεν ὅτι οἱ λατινικοὶ ναοὶ εἰσὶ ναοὶ τῷ θεῷ μόνον·
καὶ τέτυκεν ἕνεκα τοῦ τοῦ μοχάμετ, καὶ τοῦ δέλων αὐτῷ τῷ μοχά-
μετ εἶπεν ὁ Παῦλος, ὅτι μέλλει ὁ ἀντίχριστος καθῆσθαι ἐν τῷ ναῷ
τοῦ θεοῦ·

ἀλλ' ἴσως λέξοι ἄν τις, ἡ καθέδρα τῷ Πέτρῳ ὅτι ὁ ναὸς τῷ θεῷ,
ἔτι ὁ κύριος εἶπε τῷ Πέτρῳ, σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέ-
τρα οἰκοδομήσω μὲν τὴν ἐκκλησίαν, τοῦτο ἕνεκα ἡ καθέδρα τῷ Πέτρῳ
εἰσὶν ἡ ἐκκλησία καὶ ναὸς τῷ θεῷ μόνον, καὶ ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ κα-
θεῖται ὁ Πάπας, ἄρα αὐτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος· τῷτο ἀρνημαί· ὅτι
ὁ Παῦλος φησὶ, τὸ πνεῦμα ὁ κατήσκησεν τῷ Πέτρῳ ἐν τοῖς ἰουδαίοις,
τὸ αὐτὸ πνεῦμα κατήσκησεν καὶ μὴ διδασκαλὸν ἐθνῶν· ἔπειτα τῷτο,
τοὺς ναοὺς, τοὺς ἀφιερωμένους ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῷ Πέτρῳ κα-
λεῖσθαι ναοὺς θεοῦ· ὡσαύτως ἔπειτα καὶ τὰς ἐκκλησίας τὰς ἀφιερωθεί-
σας ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῷ Παύλῳ λέγεσθαι ναοὺς θεοῦ, ὅτι τὸ αὐτὸ
πνεῦμα τοῦ Πέτρου εἶχεν ὁ Παῦλος, καὶ ὡς περὶ ὁ Παῦλος εἶχε τὸ
αὐτὸ δυνάμειν τῷ πνεύματι τῷ Πέτρῳ, καὶ αὐτὸ δυνάμειν ἔδωκε καὶ
τοῖς ἐπισκόποις αὐτοῦ, φησὶ γὰρ πρὸς τὸν τίτον, τίκων τῆτε, τέτυκε
ἕνεκα κατήσκησεν ἐπίσκοπον ἐν κρίσει ἵνα τὰ ἐλεῖποντα διορθώσῃ
καὶ καταστήσῃ φεισβυτέρους καὶ πόλιν· ἔκ εἰπεν ἐρώτησον τὸν Πέ-
τρον, καὶ ὅτι ἂν εἴπῃ σοι ποιήσεις· καὶ πάλιν ὁ κύριος φησὶν, ἐγέ-
γετο καὶ ἡ φιλοφροσύνη ἐν αὐτοῖς, τὸ πᾶν αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μέλλον.

ὁ δ'

ὁ ὅς ἐστιν αὐτοῖς, οἱ Βασιλεῖς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κυριότητων αὐτῶν, καὶ οἱ
 ὀφεισθέντες αὐτῶν, ἐνεργῶς καλοῦμαι ὑμεῖς ὅτι ἔχοντες, ὁ
 μείζων ἐν ὑμῖν, γινώσκω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ δια-
 κρινόμενος καὶ αὐθις φησὶ, καὶ καθίσταται ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς
 δώδεκα φυλάς τῆς Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τῶν πόντων εἶπεν μόνον καθῆσθαι καὶ
 οὕτως ἔρχεται φησὶν ὁ Παῦλος καθῆσθαι εἰς τὴν ναὸν τῆς Θεοῦ δηλαδὴ
 καὶ εἰς τὴν ναὸν τὴν ἀφιερωμένην ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως, καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Παύλου, ναὸς καλεῖται τῷ Θεῷ καὶ τότε
 ἔνεκα πληρεῖται ἡ θεωρητικὴ τῆς Παύλου, ὁ πὶ οἱ τῦρκοι καθήκονται
 καὶ θεωροῦνται ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ ἑλλήνων, ὅς τῦρκοι καλεῖται ὁ
 Παῦλος πᾶνμα πάντης ὁ ὅς Παῖς ὁ μολογῶν τὴν πατέρα καὶ
 τὴν υἱόν, καὶ τότε ἔνεκα ἐκ ἐστὶν ὁ ἀντίχριστος ἀλλ' ὁ μοχάμετ
 οὗτος ὁ ἀντίχριστος, ὅτι ἀρνεῖται ἀμφοτέρους

Ἰδοὺ εἰδέναι καὶ τῆτο, ὥστε ὁ χριστὸς θεωρεῖται τὴν μονοθεΐαν,
 καὶ τοὺς θεωρητας ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτῶν καὶ ἐκείνοι θεωροῦνται
 τὸν ὁδὸν τῆς κυρίας, ὡς ὁ ἰωάννης φησὶν, ἐγὼ ἐμὶ φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, εἰσιμαρτὴ τὸν ὁδὸν τῆς κυρίας, ἀδελφαί ποιεῖτε τὰς
 βίβας αὐτῶν ἔγω καὶ ὁ διάβολος ἐτιμώρηται τὰς χριστιανὰς καὶ τὴν
 ἀνάστασιν τῆς χριστοῦ ἕως τῆς φωνῆς τῆς περὶ αὐτοῦ, ἐν τῇ τοῖς χρόνοις
 τῆς φωνῆς, θεωρεῖται δύο καὶ καὶ ἀσίστα, καὶ αἵρεσιν, ἵνα
 σωὲν ἀμφοτέρους τοῖς κακοῖς καραπίζῃ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεοῦ, ἕως ἡ
 αὐτοὺς ἔλθῃ καὶ σάρκα καὶ ἐκ πόρνης ἐν τῇ κρυπτῇ, ἐν τῇ φανε-
 ρῇ ὅτι καλεῖται παρθένος ὅμως οἱ ἀπόδρομοι αὐτῶν μενεῖσιν ἐν τῇ
 γῇ 1256. φωνῆς. ἔτη καὶ ὅξ μῆνας. ἐκείνη ὅτι μενεῖ, μόνον
 τρία καὶ ἡμισυ ἔτη, δηλαδὴ, ὁ ἔχων λατρεῖν τρία καὶ ἡμισυ
 ἔτη καὶ ὁ ἔχων μοχάμετ, τρία καὶ ἡμισυ ἔτη καὶ καὶ ταῦτα
 πμωρηθήσονται καὶ ἀφανισθήσονται ὅμως, ἀφανισθήσεται ὁ ἔχων
 λατρεῖν ἐνδεκά ἔτη ἀπὸ τῆς μοχάμετ: ἐπὶ τοῖς ταῦτα εἰ-
 μέν τις φησὶ πρὸς τῶν μικρῶν κίρατος ὅτι ἐδηλοῖ τὸ ἔχον λα-
 τρεῖν, νοεῖται ὅτι ὁ μοχάμετ, ἐκκλησιώσῃ νόμον, ἔτι χαρούς,
 ἀλλ' ἐθνηκὸς ὡς ἐσύλλεξεν αἵρέσεις, καὶ ἐποίησεν νόμον ἐθνηκόν,
 οὕτως ἔνεκα ὅς τις νόμον ἀλλοιώσῃ, καὶ χαρούς τοῦ χριστιανῶν,
 ἐκείνη οὕτως τὸ μικρὸν κίρας

καρ· δι·

Περὶ τῶν ἀριθμῶν τῷ Δανιήλ· τῷ μικρῷ κέρατ· καὶ δοθῆ-
σεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καρὸ καὶ καρῶν, καὶ ἡμῖσι καρῶν,
δηλοῖ ὅτι τόσον καρὸν μανεῖ ἐν τῇ γῇ.

καρὸς ἐν ἔτ·, σημαίνει· καρῶν δύο ἔτη·
ἡμῖσι, ὅς μείνας, ἀνίπτεται·

ἰδού, ἐν ἔτ· ————— 360.

ἰδού· δύο ἔτη ————— 360. }
360. }

ἰδού, ἡμῖσι ἔτ· ————— 180.

χίλια διακόσια ————— 1260. α· σ· ξ·

Ἰξήκοντα ἡμέραι· δηλαδὴ 1260. ἔτη, καὶ τῷ κύκλῳ τῷ ἰσημε-
ρινῷ δεῖ ἀριθμῶν· καὶ ἐκάστην ἡμέραν ἐν ἔτ· ἤρξαντο ἢ οἱ ἀν-
δρομοὶ τότε τῷ μικρῷ κέρατ· ἐν τοῖς χρόνοις τῷ φωνῶ τῷ πυ-
ραγῶν· ὅς ὦν ὄσιν, ὁ φωνῶς ὁ πύραν· ὁ πύραν· ὅτι αὐτὸς ἀν-
τὶ ἔδωκε τὰ πρῶτα τῷ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ ἔσχατον Βασιλεῖς πρὸ
Βοροφατεῖω πρὸ Πάπα τῷ Ῥώμης, καὶ ἐκτοτε ἤρξαντο αἰταρεῖαι
καὶ τὰ κρίματα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ τότε ἕνεκα αὐτὸς ὄσιν τὸ
μικρὸν κέρας ἐμείρεται, ὅτι τότε ἡ Βασιλεία τῷ Ῥώμης ἦν διηρη-
μένη εἰς δύο Βασιλείας, καὶ ἀναλογίαν τῷ δέκα κεράτων τῷ
τετάρτῳ θηρίῳ· ἔφερε ἢ τὸ κρίμα ὁ φωνῶς ὁ πύραντος, καὶ τὸν
χριστὸν, Ἰσακοσίους πύραν· ἔπει 605. παρῆλθε ἢ ὡς σήμα-
ρον ἀπὸ τῆς πυραγῆς τῷ φωνῶ, ἔτη χίλια εἴκοσι, δηλαδὴ,
ἀπὸ χριστοῦ ἕως νῦν ————— 1624. ἀφαιρῶ — 604.

ἀπὸ χριστοῦ, ἕως τῷ φωνῶ — 604. ἀφαιρέσεις·

————— 1020.

χίλια εἴκοσι ἔτη παρῆλθεν ἕως τῷ σήμερον ἀφ' οὗ ὁ φωνῶς ὁ πύραν-
τος ἔφερε τὸ κρίμα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· δέεται ἔτι, 240. ἔτη, καὶ
τότε ἔξολοθρεύσεται ὁ ἔσχατος καὶ καθ' ὅλου ἀποστάτης λατῆ-
ρος· φανερωθήσεται ἢ, καὶ ἀρξεται κακοποιεῖν, ὅταν παρέλθῃ ἀπὸ
τῷ νῦν, 235. ἔτη Κρατήσῃ ἢ τὸ κακὸν ἐκείνου ἐνιαήμισι ἔτη,
καὶ καὶ ἑνῷ ἔτη, ὡς ἀφαιρέσεις ἐκείνου καὶ τῷ ἑλδοσφύτην

τῷ

πρὸ τυρῶ ἀλλὰ λέξοι ἄν τις, αἱ αἰρέσεις, καὶ αἱ τυραννίδες ἥρ' ἀπὸ τοῦ
 καὶ τῷ Χριστῷ, ὥς τῷ φωνῶ, πῶς σὺ λέγεις ἀρχὴς τὴν ἀριθμὸν ἀπὸ
 τῷ φωνῶ τῷ χαρῶ ἀπὸ χριστοῦ ἥρ' τυραννίδες καὶ αἰρέσεις μὲν τῷ Χριστῷ
 ἀλλ' ἐγένοντο καὶ χαρῶν καὶ πάλιν ἐπ' αὐτοῖς, αὐτῷ τῷ αἰρέσεις, καὶ αἱ τυ-
 ραννίδες τῷ μοχάμετ, μένυσσι διηναίς, καὶ τῷ τε ἐνεκα' τοῦ ἡρξάντο.

καρ' ε'

Περὶ τῶν ἀριθμῶν τῷ 13. καρ' τ' ἀποκαλύψεις καὶ εἶδον ἐν τῇ
 θαλάσῃ θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ κέρατα
 δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ τὰ ὄμματα
 ἰδοὺ τὰ δέκα κέρατα εἰς δέκα Βασιλείας ἦν διηρημένον ἡ
 Βασιλεία τῇ ρώμης ὅταν ἦλθεν ὁ φωνῶς ὁ τύραννος.

Σκοπικὴ Δυναστεία	α.
Φραγκῶν Δυναστεία	β.
Ουεσιγοτικὴ Δυναστεία ἐν Ἰσπανίᾳ, Γαλίᾳ, α.	γ.
Ουεσιγοτικὴ ἰσκαλιζτέρω	δ.
Οσρογοτικὴ ἐν Ἰταλίᾳ	ε.
Λογγοβαρδικὴ ἐν Παννονίᾳ	ς.
Σαυρικὴ ἐν Γαλλεσίᾳ	ζ.
Περσῶν Δυναστεία, β.	η.
Λογγοβαρδικὴ Δυναστεία, β'	8. θ.
Κωνσταντινούπολις	ι.

*Ista sunt decem Cornua quae fuerunt diuisa à Romano in
 Regno in tempore Phoca tyranni.*

τῷ τοῦ τοῦ θηρίου θηλοῦ τῇ Βασιλείᾳ τῇ ρώμης ἀπὸ τοῦ φωνῶ τῷ
 τυράννι, καὶ μὲν τῷ φωνῶ τῷ τύραννον διὰ τὸ λέγειν ἑπτὰ, καὶ
 εἶδον μίαν τῇ κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαλμένην εἰς θάνατον, αὕτη
 ἡ ἐσφαλμένη κεφαλὴ, ἰάθη ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὅτι ἐκιν-
 ὡμένην ἡ Βασιλεία τῇ ρώμης ἀπολεθῆναι καὶ πάλιν ἐδυναμώθη.

καὶ ὅπως τὸ ὅπως ἐδυναμώθη. Ἐὰν δὲ τις εἴπῃ περὶ τοῦ
 τέρας διηγεῖται ἡ ἀποκαλύψις ἐν τῷ τῷ κεφαλαίῳ ἢ ἀριθμῶν,
 ὅτι αἱ ἑπτὰ κεφαλὰς θηλοῦ ἑπτὰ Βασιλικάς κυβερνήσεις, ὡς ἐν τῷ Ἀποκ' 13
 δεκάτῃ ἐβδόμῃ κεφαλαίῳ φησὶ, αἱ ἑπτὰ κεφαλὰς ἑπτὰ ὅρη εἰσὶ,
 καὶ ἑπτὰ Βασιλείαις, δηλαδὴ ἑπτὰ Βασιλικάς κυβερνήσεις ὁ τῷ τῷ

κος μίας μόνον Βασιλικὴν κυβέρνησιν ἔχει, τὰ δὲ δέκα κέραια
 οὐδὲν ἄλλο δέκα Βασιλεῖς τῶν Τυρκῶν Βασιλεύουσι ἐν τῇ Κωνσταντι-
 πόλει, ὅτι νῦν ἐν δέκατος Βασιλεύει καὶ ὁ εἰρηνέος φησὶν, αἱ-
 χαράκιπρες αἱ χῆς σημαίνουσι λατῖνον τυτέσι λατῖνον δη-
 λῶι τῶτο τὸ θυρίον, τὸ ἀναβαίνον ἐκ τῆ θαλάσσης.

καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἑξήσια ποιῆσαι μῆνας πωπεράκοντα δύο δη-
 λαδὴ τριαήμιου ἔτη ἃ ποιῶσι χιλίας διακόσιας ἑξήκοντα ἢ μί-
 ρας· ἐκάστη δὲ ἡ μέρα ποιῶν ἐν ἔτος καὶ γίνεται χίλια διακόσια
 ἑξήκοντα ἔτη τόσα ἔτη δεῖ μένειν τὸ παπᾶτον, μὲν τὸν φω-
 κᾶν τὸν πύραννον, καὶ μὲν 1260. ἔτη ἀφανισθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς
 λατρείας.

*A principio Eusea usq; finiuntur, iste anni 1260. du-
 rabit regnum Romanorum, & statim post istos annos de-
 stituetur.*

ἀφ' οὗ ὁ φωκᾶς ὁ πύραννος ἔδωκε τὰ φρωτῆα τῇ ἐκκλησίᾳ·
 παρήλθεν ἕως νῦν 1020. ἔτη· μένει δὲ ἐπὶ 240. ἔτη, καὶ ὅταν
 παρέλθῃ, τὰ διακόσια πωπεράκοντα ἔτη, τέτε ἀφανισθῇ ἡ
 Βασιλεία τῆς λατρείας.

————— 12. { μῆνες ποιῶσι ἐν ἔτῳ·
mensēs faciunt unum annum.

ἐν ἔτῳ — 12.

ἐν ἔτῳ — 12.

ἐν ἔτῳ — 12.

————— 36.

————— 6. ἔξ. 6. μῆνες.

ἑδού πωπεράκοντα δύο μῆνες 42. τριαήμιου ἔτη·

————— 42. *mensēs.*

καθὼς καὶ ὁ Δανιὴλ εἶπε πρὸς τὸν μικρὸν κέρας,

Sicut Daniel dixit pro primo cornu.

καιρὸν, καὶ καιρῶν, καὶ ἡμῶν καιρῶν· τριαήμιου ἔτη·

Tempus, temporum, & medium tempus. tres & medium annos.

ὅτι καὶ ὁ ὑψανδὸς ἐξήτυρεν·

δύο μεγάλοι πληγῆται, καὶ παρελθόντα ἔτη, συζώχθησαν τινὲς
 λίγαι

λέγουσιν, ὅτι συζῶνται, ἐν 240. ἔτισι· ἔτισι δὲ λέγουσιν,
 ἡ σύζυξ αὐτῶν γινώσκει ἐν διακοσίαις ἔτεσι· καὶ μὲν διακοσία
 ἔτη καὶ πλεονὸν πάλιν συζῶνθῆσονται, δηλοῖ δὲ ἡ σύζυξ αὐτῶν
 μάλιστα· ἡ μὲν ταῦτα ἐσμένον, μετὰ βολὴν πάσι τῷ οἰκονομῆτι,
 καὶ μεγάλων Βασιλέων ἀφανισμὸν, καὶ θρησκείας μεταβολὴν μεγά-
 λην, ὡς παραλάβομεν ἐκ τῶν γραφῶν ἕτω καὶ λέγομεν· ἀπὸ
 Χριστοῦ· αχ κ δ' 1624.

ἐγγραφή·

τίλη· τ' ἀποστολῆς·

ἐν α', μέρες·

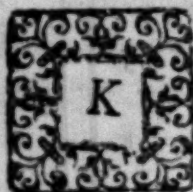
κεφ' 5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ,

δηλαδή τῷ Ἀντιχρίστῳ ἡ δούτις μέρες

τῷ Βιβλίῳ

γενεσ' μθ.

Αἱ ἐγνηθήκη τῷ Δάν ὅφρις ἐφ' ὃδ' ἐγχαθήμανθ
ὅπῃ τρεῖς, Δάκνων πῆρναν ἱππεὺς καὶ πσιεῖται
ὁ ἱππὸς εἰς τὰ ὁ πίδατα, τὴν σωτηρίαν πεμύ-
νων κυεῖ.

Ἰερεμίας
κεφ' 8.

ταῦτα κυρίως περὶ τῷ μοχάμετ λέγεται καὶ περὶ
ἡ ἐχάτε μοχάμετ, τῷ ἀντιχρίστῳ ὅπῃ ὁ μοχάμετ παροράται, ἐκ
τῷ Ἰσμαήλ, καὶ ἐκ τῷ Δάν, ὡς ὁ Ἰερεμίας φησὶν, ἐν κεφ' 8. η. ἐκ
Δάν ἀκυσώμεθα φωνὴν ὀξύτητ' ἱππων αὐτῶν, ἀπὸ φωνῆς χρεμε-
πισμῶ ἱπποσίας ἱππων αὐτῶν ἐσειδὼ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ κα-
ταφάγεται ἡ γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πέλιον καὶ τὴν κατοι-
κουῦντας ἐν αὐτῇ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποσέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφρις
θανάτου, οἷς ἐκ ὅσων ἐπᾶσαι ἰδοὺ ὁ Ἰακώβ. φησὶ, ἐγ-
νηθήκη τῷ Δάν ὅφρις ὁ Ἰερεμίας ὡσαύτως λέγει, ἐκ δὲ ἀκυσώ-
μεθα φωνὴν, καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ ἐξ ἀποσέλλω ὄφρις ὡσαύτως καὶ
ἡ ἀποκάλυψις ἐν κεφ' 12. σελ' D. καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ
δύο πτέρυγες τῷ αἵματι ἡ μεγάλη, ἵνα πτήται εἰς ἡ ἔρημον εἰς
τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καμρὸν καὶ καμρὸς, καὶ ἡμισυ
καμρῶ, ἀπὸ περσώπου τῆ ὁφριος γυνή, ἐσιν ἡ ἐκκλησία, ὅφρις
ἐσιν ὁ τῆρχ' ὡς καὶ ἐν 20. κεφ' ἡ ἀποκάλυψις φησὶ, καὶ ἐ-
κράτησι ἡ δράκοντα, ἡ ὅφιν ἡ ἀρχαῖον· δηλοῖ ἐν τῷ τῷ κα-
φαλαίῳ, ἡ ἐχάτον μοχάμετ, ἡ ἀντίχριστον, ὅς μέλλει λυθῆναι καὶ
σπεκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι ἐκ πόρνῃς γυναικὸς, ὅπως ἐν τῷ φα-
νερῷ κληθήσεται παρθέν' ἡ καὶ ἡ ἁγίον ἰσόλυτον, ἡ παλαιὸν
πῦμα, ἐν τῷ περὶ ἡ ἀντιχρίστου λόγῳ

ἀποκάλυψις
κεφ' 12.

οἱ ἱερεῖς λέγουσιν, ὅτι ἡ συμφορὰ καλεῖται ὁ Ἰακώβ θοῖν, ὅτι
 ἡ συμφορὰ ἐγένετο ἐκ τῆς γένου τοῦ Δαὲν, καὶ ἔκρινε ἡ λαὸν εἰκοσι
 ἔτη ὁμοῦς μερικῶς ἐπληρώθη ἐν τῇ συμφορᾷ αὕτη ἡ περιηγησία
 ὅτι ὁ Ἰερεμίας ἐγένετο ὑπερθεὶς ἀπὸ τοῦ συμφορᾶ, καὶ πολλὰ ἐργα-
 σθεὶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ γυνὴς ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐμελλον περισυνο-
 σαι ἡ μοχάμετ, εἶπεν ἐκ Δαὲν ἀκυσώμεθα φωνὴν, δηλαδὴ, ἡ
 μοχάμετ, ἡ ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς Δαὲν γεννηθῆσόμενον μέλλεται
 ἀκῆσαι καὶ περισυνοῖται ὡσπερ καὶ ἐγένετο ὅτι πρῶτοι, οἱ ἱερεῖς
 περισυνοῖται τὸν μοχάμετ, καὶ ὑπερθεὶς εἶδον ὅτι ἔστι τὰ χεῖρινα
 κρῖα, καὶ τὸ εἶπον ὅτι ἐκ ἔστιν αὐτοὺς ὁμοσίαι, καὶ ἀπῆλθον, ὁ-
 μως ἐμειναν τέσσαρες, Ἀλλ', Μωσαφά Κασὰν, ὁμάρ' καὶ ἐκεῖνοι
 ἐκήρυξαν τὸ ἀλκορὰν τοῦ μοχάμετ καὶ νῦν εἰ τῦρκοι ἔχουσιν ὁ-
 κείνους ἀγίους καὶ πᾶσιν ὅτι περὶ τῦρκου περιηγήσαντο ὁ Ἰερε-
 μίας, δηλονότι ἐκ τοῦ λέγειν ἀπὸ φωνῆς χρεμτισμοῦ ἰσπασίας
 ἰσπαν αὐτῷ ἐσεῖδεν πᾶσα ἡ γῆ ἰδού καὶ πᾶσα ἡ γῆ στέμνει ἀπὸ
 περιηγῶντος τοῦ μοχαμετάνων ὡς καὶ ἐν τῇ ἐννιάτῃ κεφαλᾷ καὶ
 ἐν ἄλλοις τόποις φαίνεται

κεφ' ζ'

Πεὶ τοῦ ἐννιάτῃ κεφ' ἡ ἀποκαλύψις καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὁ Ἰσραήλ
 ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ὅλησιν, ὡς ἔχουσιν ὅλη-
 σίαν οἱ σκορποὶ τὴν γῆν

ἀκρίδες, καὶ σκορποὶ τὴν γῆν καλεῖται τὸς τῦρκους, καὶ τὰ τραγέ-
 ματα αὐτῶν ὡς ὁ Ἰερεμίας φησὶ Διότι ἰδού ἐξ ἀποπέλλω
 εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατῶντας οἷς ἐκ ἔστιν ἀπῶσαι :

Ἰερεμίας
 κεφ' 8.

Ἐπῶσαι τρεῖς τὸς ὁ ποῖος ὄφεις μαγία ὑμῶν, καὶ μὴ
 γένουσιν οἱ μάγοι τὸς ὄφεις, καὶ διήκυσιν ἐν τῇ γῇ ἵνα μὴ κα-
 τιήναι τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ τῦρκους, ὅς ἡ μαγία ὑμῶν ἔ-
 βλάψει

καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκλείνουν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βα-
 στανιδήσονται μῆνας πέντε

Δηλοῖ ὅτι οἱ τῦρκοι πόρουνται εἰς ὑγκαίαν, καὶ ἀχμαλωτί-
 ζουσιν ἐκείνους, καὶ ἐκ ἀποκλείνουν, τῷτο δηλοῖ, τὸ, ἵνα μὴ ἀ-
 ποκλείνουν

πολλοὶν ἐκείνους, ἀλλ' ἵνα Βασανισθῶσι· καλῆ δ' ἀρχιμα-
λωσίαν βάσανον ἢ ἀποκάλυψις·

μῆνας πέντε· δηλοῖ ἕκτον πεντήκοντα ἔτη, πμωρῆσαι ἐκεί-
νους, ἕκαστος μὲν τριάκοντα ἢ μέραι ἔχει, καὶ γίνονται ἕκαστον πεν-
τήκοντα ἔτη, τόσα ἔτη δεῖ τιμωρηθῆναι τὸς ἑσκαρὺς ἀπὸ τοῦ
Τουρκῶν· ἀλλὰ λέξις αὖτις, πόθεν τῆτο γνωσόμεθα ὅτι αὐτοὶ
ἑσκαρῶν λέγει ἢ ἀποκάλυψις ταῦτα;

ἀποκρίσις·

μακρὰ ὅτιν αὐτὴ ἢ ἀπόδοξις, ὅτι ἐγὼ ἐξήγησα δ' ἀποκάλυ-
ψιν πάνυ ἀκριβῶς, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ταῖς, καὶ ἑρμηνεύων, καὶ κα-
ταβαίνων ἕως τοῦ ἐννάτου κεφαλαίου, ὅσον δ' ἀλήθειαν ὅτι αὐτοὶ
ἑσκαρῶν λέγει· εἶπον καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ ἑλληνισμοῦ
δ' ἑρμηνεύσαν ταύτην τότε τῷ ἐννάτῳ κεφαλαίῳ, καὶ πάντες ἤνεσαν
ταύτην τὴν ἑρμηνείαν, διὰ τὸ γινώσκον καὶ κείνους ἐκείνους τὰ
σημεία καὶ τὰ ἑρμηνείας καὶ ἄλλως πολυτρόπως ἐρμηνεύσαντες, καὶ μὲν
ἐτέρως ἐπισημῶν, καὶ ἕτως ἑυρεῖται δ' ἀλήθειαν· ὅμως λέγω τῆτο,
εἰ μὴ πληρωθῶ μὲν ἐπὶ ἑτὶ αὐτῶν γράφω αὐτοὶ τῆτο δ' κεφαλαίῳ
ἐννάτῳ, καταφρονήτωσαν μὲν καὶ τῷ Βιβλίῳ τῆτο· ὅτι ἐγὼ ζήλω
θεῷ δ' ἑσκαρῶν ἐλπίδα ἐπιθυμίας, ἐκοπίασα γρά-
ψαι, καὶ δ' λόγον τοῖς ἑμοῖς κυρίοις, κοινωνήσω· παρεσιμία δ' πε-
ρὶ ἐν ἑλλάδι, καὶ ὅταν ὁ ῥῶμεν τὰ κρατεύματα τοῦ Τουρκῶν πο-
ρευόμενα πρὸς τοὺς ἑσκαρὺς, λέγωμεν, ἰδοὺ αἱ ἀκρίδες ἤρξαντο
δ' καταπολεμῆν τὸς ἑσκαρὺς καὶ τὸ βασιλεῖα τοῦ ἑσκαρίου οἱ
Τῦρκοι, μὲν δ' χριστὸν, ἐπὶ ἑτὶ χίλιος τριακοσιοσὶ ὀκτοκκοσὶ
διωτέρῳ, αὐτῶν 1482. παρήλθεν ἕως νῦν, ρμγ' 143. ἔτη,
ἀφ' οὗ ἤρξαντο καταπολεμῆν τὸ βασιλεῖα, οἱ Τῦρκοι· λέγεται
νῦν, ζ' 7. ἔτη ἕως πληρωθῶν τὰ, ρν' 150. ἔτη· καὶ μὲν τὰ
ἐπὶ ἑτὶ ἐλπίδα ἐλπίδα· οἱ ἑσκαροι ἀπὸ τοῦ χειρῶν δ' Τουρκῶν,
ἴσως καὶ φρόνουν, ἀλλ' ἔγωγε ἔγωγε δ' ζ' 7. ἐπὶ· ὡσαύτως
φύζονται οἱ Τῦρκοι μετ' ἐλπίδα καὶ ἀπὸ πάσης Ἑυρώπης· καὶ ἀ-
παλεύονται εἰς δ' Ἀσβίαν· καὶ ἐκεί μὲν εἰς ἕως δ' ἐλθῶν δ' ἑσκα-
ρῶν· μοχλῶν δ' ἀντίχριστος, πμωρῶντες τοὺς ἐκείνους χρι-
στιανοὺς·

πέντε

πέντε
 μήνες

30.
 30.
 30.
 30.
 30.

τόσα ἔτη δεῖ τιμωρεῖν τὸς ὑγκάρους, καὶ μετατάσσιν ἐλδο-
 ρωθῆναι· μία ἢ μίση ἐστὶν. ἑκατον πεντήκοντα ἔτη·

καφ' η'

Περὶ τῆς ἐκκλησίας· ἤρξατο δὲ πυρραγεῖν ἡ ἐκκλησίαν ὁ μο-
 χάμετ· μὲν τὸν Χριστὸν, 616. χις· ἔτη· ἐν ἑξακο-
 σιοσὶν δικάτω ἔκτω ἔτη, ἔσχατον δὲ ἐκείνον οἱ Ἀραβες, μὲν ἡ
 Χριστὸν, 623. χκγ· ἔτ· τυτίσι μὲν τὸ ἀρξάμεν τιμωρεῖν καὶ πυ-
 ρραγεῖν τὸς Χριστιανὸς ὀκτώ ἔτη ὑπερῶν, ἐσέφθη·

καὶ ἐδόθη τῇ γυναικί, εἰς καιρὸν, καὶ καιροῦς, καὶ ἡμῖν και-
 ρῷ, φεύγειν ἡ γυναικί ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφους ἡ μοχάμετ, δη-
 λαδὴ τῇ ἐκκλησίᾳ·

ἀποκάλυ·
κεφ' ιζ.

καιρὸν, ἐν ἑτ· καιροῦς, δύο ἔτη, καὶ ἡμῖν καιρῷ ἑξ μῆ-
 νας, τόσα ἔτη· δεῖ πάσιν ἡ ἐκκλησίαν ἀπὸ ἡ μοχάμετ τοῦ
 ὄφους· τοῖα καὶ ἡμῖν ἔτη ποιεῖ χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡ-
 μέρας, ἐκάστη ἡμέρα ποιεῖ ἐν ἑτ· χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα
 ἔτη· δεῖ τιμωρεῖσθαι ἡ ἐκκλησίαν ἀπὸ ἡ μοχάμετ τοῦ ὄφους·
 1260· φσσ· ἔτη· ταῦ καὶ τάξιν τὰ ἔτη ἀριθμώμενον·

ἤρξατο ὁ μοχάμετ τιμωρεῖν τὴν ἐκκλησίαν, μὲν τὸν Χρι-
 στὸν·

616. χις·

1260. φσ· τίθημι φσ· ταῦτα τὰ 1260. ἔτη·

1876. { τόσα ἔτη δεῖ παρελθεῖν μὲν τὸν Χριστὸν, καὶ τότε
 φωσ· { κατακαυθήσεται ὁ ἀντίχριστος ὁ ἱερατὴς μο-
 χάμετ, ὁ ὄφους· ἑξ οὗ τιμωρεῖται ἡ ἐκκλησία·

Μενεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ταῦ, διακοσίαι πεντήκοντα δύο ἔτη· ἰδὲ τὰ
 ἔτη τοῦ μοχάμετ·

1260.

1008. { νῦν τὰ παρελθόντα ἔτη ἀφ' οὗ ἤρξατο κατα-
πολεμεῖν ὁ ἐκκλησίαν·

252. { τόσα ἔτη ἔμεινε ἕως ὅτε τέλος τῷ μαχάμετι·
συνβ.

πάλιν { ἐν ἑσθ' — 360·
 { δύο ἔτη — { 306·
 306·

ἔξ μηνας — 180·

1260·

ἰδὲν τόσα ἔτη γίνεσθαι τὰ τριαήμις ἔτη·

Τὐτο τὸ βιβλίον ἐγράφη, καὶ ἐτυπώθη ὁ ἰδίαις δαπάναις
χρυσόφορον τῷ Ἀγγέλου ὁ ἑλληνοῦ· ὅς τις ὅδε εἴη τῷ
βιβλίῳ μίαν σιγμὴν, ἢ τόνον, ἢ ἰδιοποίησιν, ἢ ἐπερνοματο-
ποίησιν, ἢ ἕτερον ὄνομα θύσιν, ὅτι ὁ καλῶματ' οὗ βιβλίου τέ-
τυ, ἔστω ἀνάθεμα, καὶ μὴ ὁ διάβολος ἡμέρας αὐτῷ· καὶ ὁ Παύ-
λ' οὗσι ὑμῶν σωμαθροιδέντων καὶ ὁ πνεύματός μου ὁρᾷ ὅτι ὁ
τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ·

ταῦτα ὅ γίγχαφα, ὅπ' τὰ πρὸ πρὸς μου βιβλία ἐδῶλowski τι-
σῆς, καὶ τοῖς ἐμοῖς ἰδίῳις ὁρθαλοῖς εἶδον, τῷ ἐνεκα ἀνάθε-
μα ἔστω, ὅς τις τολμήσει καὶ ὁ βιβλίῳ τῷ·

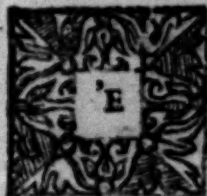

καθ' θ'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ,

καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς κόσμου, καὶ περὶ τοῦ μέλους

τῆς Βιβλίου.

ἔπαυται, ὁ λόγος, καὶ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἀναγγεῖλαι σοι·
ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συναί μὴθησαι ἐπὶ τὴν
λαβὴν σου, καὶ γνώσῃ, καὶ σωθήσῃς ἀπὸ ἐξ ὧν λό-
γε τοῦ ἀπὸ κριθῆναι, καὶ τῆς οἰκοδομῆσαι ἱερου-
σολύμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἑβδομάδες ἐπὶ αὐτῇ,

καὶ ἑβδομάδες ξβ.

καὶ τῆς οἰκοδομῆσαι ἱερουσολύμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου τυτέσι,
μὲν τὸ κλειδῆναι τὰ τεύχη τῆς ἱερουσολύμ, ἕως τῆς καταρῶσθαι τὸν
Χριστόν, ἑξήκοντα ἑνὴς ἑβδομάδες ἐδόθη.

Ἰδοὺ αἱ ἑβδομάδες· 69. γίνονται, τετρακόντ' αἱ ὁλοκληροῦσαι
ἄρ' αἱ ἡμέραι· ἐκάστη ἡμέρα ἐν ἑτῷ· γίνονται πεντήκοντα ὁλοκλη-
ροῦσαι ἑτῶν.

πόσα ἔτη παρήλθεν, ἐξ ἧς ἐκατίδ' αὐτῶν τὰ τεύχη τῆς ἱερουσολύμ, καὶ
πρὸς καταρῶσθαι ὁ Χριστός· καὶ τῆς Ἰάσηπεν, περὶ ἀρχιεπιστοσύνης.

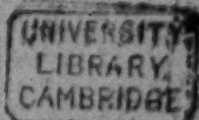
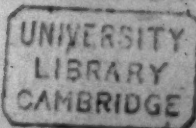
καθ' ι'

ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΠΟΣΑ ἔτη κρατήσῃ τῆς Χριστοῦ τὸ Βασιλεία, καὶ περὶ
τῆς τέλους τοῦ κόσμου : ἐν τῇ ἀειδιᾷ τῆς Δανιήλ

ὁ ἀγγελος, ὃς φωνεῖ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ εἰς τὸν ἑσπέρην, καὶ ὁμοσεῖν
ἐν τῇ ζώντῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν, καὶ καιρὸς, καὶ ἡμῶν
καμῶν.

C 3

360.

360. { οἱς κενὸν ἂν ἔτ'· δούλοῖ χ' ἢ μισομυβρινὸν κύκλον
 { τῷ ὑραγῷ· τυτίσι διακοσίους ἐξήκοντα βαθμούς·

360.

360.

360.

360.

360.

360.

180. { καὶ ἡμῖς καμῶ, τετέστιν ὅξ μῆνας, καὶ τίθημι ὁ-
2700. { κατον ὁδολόηκοντα βαθμοὺς, καὶ ἀναλογίαν τῇ ἡ-
μῖς κύκλου τοῦ ἕρανῶ.

2700. { τὸσα ἔτη διὰ παρελθὲν ἀφ' οὗ ὁμοσαν ὁ ἄγγελος
{ καὶ τότε γινέσθαι τὸ τέλος τοῦ κόσμου·

νυν ἀφαιρῶ τὸν ἀριθμὸν, ὃ παρελθόντι ἀπὸ τοῦ πρώτου
ἔτις 7 χύρου, ἀπὸ τοῦ χαρῶ οὗ ὁ ἀγγελος ἐδίδοξε ὃ Δα-
νιήλ, τυτίσειν ἑκατὸν ἔτη ἕως κλιθῇ τὰ τεύχη τῆς ἐρυσσολήμῃ.

2700.—ἰδού ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀγγέλου

100.—ἰδὼν τὰ ἔτη τῆς οὐκ ἐκτίσθη τὰ τείχη τῆ ἱερουσαλήμ·

2600. { ἔμνηνε τόσα ἔτι μὲν τὸ κλιθεῖναι τὰ τεῖχη τ' ἐ-
ρυσσάλην ἕως τ' τέλους τ' κόσμου.

2600. { πάλιν, ἀφ' αὐτῶν τὰ ἔτη τὰ παρελθόντα ἀπὸ τοῦ κυ-
476. { ρίου, ὅς ἐστιν ἡ ἐκτίσις τῶν τριῶν τοῦ ἱερουσαλήμ, ἕως τοῦ
βασιλείου αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου ὅτι ὁ Ἰωάννης ἤρξατο
βασιλεῖν, καὶ τὸ βασιλεῖν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἔτη.

2124. { πῖσα ἔτι δὲ κραῖσται τὸ βάπτισμα τῷ Ἰωάννῃ,
καὶ τότε ἔσονται τὸ πᾶν τῷ κόσμῳ·

κρ' ια'

406. { Νῦν περὶ τῆς περιτομῆς τῆς Ἀβραάμ, πότε ἐπὶ
ἐκείνησιν ἡ περιτομή τῆς Ἀβραάμ
ἀπὸ τῆς περιτομῆς τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἡμέρας
ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας

40. — περὶ τῆς αἰγυπτίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ

500. { ἀπὸ τῆς Θανάτου τοῦ Μωϋσέως ἕως τῆς Σαούλ, Ἰω-
σηφτῶ περὶ ἀρχαίου λογίας Βιβλίου, ια' κρ' δι'
φιλα' 367. τςζ' φοιχ' β'

532. { ἀπὸ Σαούλ, ἕως τῆς Βαβυλωνικῆς αἰχμαλωσίας
χρὶ τὸν Ἰωσηφτον ἐν τῇ αὐτῇ τῷ τόπῳ

70. — ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῆς Βαβυλωνίας

100. — ἕως κλειδοῦ τὰς τείχους τῆς Ἱερουσαλὴμ

476. { ἀπὸ τῆς κλειδοῦ τὰς τείχους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἕως τοῦ
βασιλείου τοῦ Ἰωάννου

2124. — τόσα ἔτη ἐκείνησιν ἡ περιτομή τοῦ Ἀβραάμ,
τόσα καὶ τὸ βασίλειον κρατήσῃ

καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ ἴσα ἔτη τῆς βασιλείου σου
τοῖς ἔτεσιν τῆς περιτομῆς : τότε τὸ τέλος τῆς κόσμου :

νῦν ζητοῦμεν πόσα ἔτη ἔμεινε ἀπὸ τῆς νῦν ἕως τῆς τέλους
τοῦ κόσμου καὶ ἀρχομεν ἔτι

2124. { τὰ ἔτη τὰ δοθέντα ἀπὸ τῆς βασιλείου τῆς Ἰω-
βρκυ' ἄννη ἕως τῆς τέλους τῆς κόσμου

1597. { τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείου
τῆς Ἰωάννου ἕως σήμερον

527. { νῦν ἀφαιρῶ 1597. ἀπὸ, 2124. πνταχόσια εἰκοσι-
ἑπτά ἔτη ἔμεινε ἕως τοῦ τέλους τῆς κόσμου

νῦν πάλιν ἐφάρω πόσα ἔτη μενεῖ μετὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἀντι-
χρίστου ἕως τῆς τέλους τῆς κόσμου

588. { τὰ ἔτη τῷ βαπτίσματι, τὰ παρελθόντα ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου ἕως τῆς ἀρχῆς
 τῷ μοχάρματι.

1260. { τὰ ἔτη τὸ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῷ μοχάρματι, ἕως τῆς ἀπα-
 λείας αὐτοῦ.

1848. { νῦν πρὸς τίθημι ταῦτα τοῖς ἀνθ', καὶ γίνεται τόσα
 1848. αὐτῶν τόσα ἔτη δεῖ παρελθεῖν ὑπὸ τοῦ
 βαπτισματισμοῦ τοῦ Ἰωάννου, καὶ τότε ἀφανισθί-
 σται ὁ ἔχρατος μοχάρματι, ὁ κοινὸς ἐχθρὸς.

2124. — νῦν πάλιν, τὰ ἔτη τῷ βαπτίσματι.

τὰ ἀριθμολογία ἔτη ἕως τοῦ ἀφανισμοῦ αὐτοῦ. τὸ
 μοχάρματι.

1848. — ἀφαιρῶ νῦν ἐκ τῶν ἀνθ'.

276. { τόσα ἔτη μινεῖ ἕως τῷ τέλει τοῦ κόσμου μὲν τὸν ἀφα-
 ρισμὸν τοῦ μοχάρματι, τοῦ κοινῶς ἐχθροῦ.

Δεῖ ἡμᾶς νομίζειν χρονοῦντες τότε ἐγγύς, ἴσως τὸ τέλος, ἀλλ'
 οὐ νόμον πρὶν εἶναι ὅτι ἄλλως ἀδυνάτων ὄντων γινώσκοντες, δυνάται γὰρ ὁ
 θεὸς μεταβάλλειν καὶ ἀριθμὸν καὶ χρόνον.

ἡμεῖς γὰρ ἰεζεκιήλ ὁ προφήτης, ἐν κεφ' λθ' 39. λθ' καὶ 38.
 ἔτι μινεῖ ὁ κόσμος μὲν τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἀντιχρίστου καὶ
 σὺ καὶ ἀνθρώποι, προφητεύουσιν ὑπὲρ Γόγγ, καὶ Μαγώγ, καὶ εἶπον,
 τίς τις λέγει κύριε, κύριε. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπίστω Γόγγ ἀρχόντα ῥώης,
 μουσὺχ, καὶ δοβέλ, καὶ σωμάξωσι καὶ καδοδηνήσωσι καὶ ἀναβιβά-
 σωσι ἀπ' ἐχράτου τοῦ βορρᾶ, καὶ ἄξωσι ὅτι τὰ ὅρη τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἡπαλλῶ τὸ πῦρ σου ἀπὸ τῆς χεῖρος τῆς ἀριστερᾶς σου, καὶ τὰ τοξόμα-
 τα σου ἀπὸ τῆς χεῖρος τῆς δεξιᾶς σου, καὶ καταβαλῶσι ἐπὶ τὰ ὅρη
 Ἰσραὴλ, καὶ πῖσιν σὺ, καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὲν σὺ.
 διοξάδῃσιν εἰς πλῆθος ὀρνέων καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, καὶ καὶ
 σοῦσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἐμὴ λάβωσι ξύλον ἐκ τῆς πι-
 δῆς. δηλαδὴ μὲν τὸ κατακαῖναι τὸν ἀντίχριστον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 καύσουσι τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἐκ τότε ἔπαται ὅτι ἐπιθή-
 σεται ὁ κόσμος μὲν τῷ ἀπώλειαν τῷ ἀντιχρίστῳ ἵνα τότε οἱ Ἰσραῖτες
 μετανοήσωσι καὶ πιστεύωσι εἰς τὸν χριστὸν ὡς ὁ Παῦλος φησὶ τέ-
 ρε καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσραὴλ σωθήσεται.

καὶ

ἐξ ἐλαίου ἢ ὕψις ἡλευμένην· καὶ ἐρῶ τῷ ὕψι μὴ λαβῆναι, λαβὴν μὴ εἶναι· Ὡσαύτως, καὶ β.
ἐξ αὐτῆς ἐρῶ· κῶσις ὁ δὲ μὴ εἶναι·

καρ. 20. α. ἀποκάλυψις·

ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν χίλια ἔτη καὶ τὰ ἔξῃς· ταῦτα τὰ χί-
λια ἔτη ποικίλως λέει ἀριθμῶν· ἔξῃς ἀριθμῶν ὑπὸ τῆς ἀ-
σασίας· ὥς τῷ ἀφανισμῷ ἢ σατανᾷ· ἔξῃς ἀριθμῶν, καὶ πάλιν
ἐκείνου ἀνδράπῳ ζῶντι· ἔξῃς ἀριθμῶν, καὶ ὑπὸ ἢ καὶ τῷ θεο-
φυλάκῳ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἢ Βυζαντίῳ· ὅπῃ ὁ Θεοφύλακός, ἢ
μὴ ἢ χριστὸν, 880, ἔτη θρόνον περὶ καὶ ἐβάπτισεν τοὺς Βυζαντίους,
καὶ τοὺς Μοχαβίτας, 870, ἔτη μὴ τὸν χριστὸν· ἢ γὰρ ἡ Βυζαντία
καὶ ἡ Μοχαβία πόλεις, εἰδωλολαβείας· καὶ τότε ἐδωλείσθη ὁ σα-
τανᾷς, ὅπῃ τότε ἐπαυσεν πῦρ ἡ εἰδωλολαβεία ἀπὸ τοῦ σπύριτος τῆς
ἢ ἡ μετῖρας γῆς· καὶ ὅταν παρίλθῃ ἀπὸ τοῦ νῦν 250. ἔτη, τότε
λυθίσεται ὁ σατανᾷς, καὶ ἐγερῶν ἢ Γόγ, καὶ ἢ Μαγῶν, ὅπῃ τὸ
μὴ πλανῆσαι τὰ ἔθνη δηλοῖ τὸ μὴ εἰς εἰδωλολαβείαν ἀπλῆσαι τὰ ἔθνη·
ἢ εἰδωλολαβεία· ἢ ἔξῃς συμκρίνειται μὴ ἢ ἀνάστασιν, ἀλλ' ὅμως
μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπαύσειν, ἐν ἢ τοῖς χρόνοις τοῦ Θεοφύλακτου
θρόνον κατακράτῃ, ἐσβίβῃ ἢ εἰδωλολαβεία· καὶ τότε ἔτι καὶ ἐκ-
τετῇ δὲ ἢ μὴ ἀριθμῶν τὰ χίλια ἔτη·

τὸ ἢ λέγειν, αὐτὴ ἢ ἀνάστασις ἢ φάσμα δηλοῖ τὸ βᾶπτισμα,
καὶ ἢ μετάνοιαν, ἢ μὴ τὸ βᾶπτισμα γνωμῆναι, ὡς ὅταν πῆς μὴ
τὸ βᾶπτισμα, ἀμάρτιας· καὶ ὅσον οὗτος ὁ Παῦλος· ἔχρησεν ἐν
ἑαυτῷ, καὶ ἀνάστα ἐκ τοῦ νεκρῶν καὶ ὅτι φάνηται σοι ὁ χριστός· τὸ
ἢ λέγειν, ἐβασίλευσεν χίλια ἔτη, νῦν βασιλεύουσιν, οἱ χριστι-
ανοὶ βασιλεῖς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ κρίνουν ἢ λαόν, τὸ ἢ λέγειν,
καθίσταται ὅτι θρόνων κρίνοντες τοὺς δούλους σου· δηλοῖ τὴν
ἐμάναν ἢ κρίσεις, ὅπῃ τότε ἐκείνους οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ μάρ-
τυρες τοῖς ἀσθενέσι· ταῦτα μὴ βασιλευσάντων ἕνεκα ἔρηται·

τὸ ἢ λέγειν καὶ τὸς ψυχὰς τοῦ πηλοποιήτων, διὰ τὴν
ἐκπαίδευσιν Ἰησοῦ καὶ τὰ ἔξῃς δηλοῖ ὅτι οἱ ἄγιοι κατὰ ψυχὰς
βασιλεύουσιν σὺν τῷ χριστῷ·

Απόδειξτε ὅτι ἔχετε ἡμῖν ἀριθμεῖν τοὺς θείους ἀριθμούς, τῆς
θείας γραφῆς, καὶ ἔκ ἐστι χτὶ τῷ ῥημάτων τῷ χριστῷ, ὡς ἐν
ταύτῃ ἀποδείκνυται ἐν ᾧ θαυμάσιμα τῷ :

λέγει αὐτῷ, ὁ κύριος φησὶν, ἡ θεία εἶδε τὴν ἡμέραν, ἢ τὴν
ἡμέραν, ἢ τὴν καὶ ἡμέραν ἐκείνον, ἢ ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ ὁ Πα-
τήρ· πῶθεν οὖν λέγεις ταῦτα ; ἀποκρίσις :

τὸ λέγειν ἡ θεία τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τὴν ἀγγέλων, καὶ τὰ ἔχοντα
δυνάμει γινώσκον ταῦτα· ἐπιταύτῃ, τὸ εἶναι μὴ ὁ Πατήρ ἀ-
ποκαλύψῃ· δῆλον δ' ἐστὶ, φησὶ γὰρ ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἀποστό-
λους, ὅταν αὐτοὶ ἴδωτε τὸ βδελύγμα τὴν ἐρηρώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ
Δανιὴλ τὸ προφήτη, ἐσθὲ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω·
εἴπει τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ, ὅτι ἀποκαλύφθη πρὸς Δανιὴλ ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ· καὶ εἴμ' εἴπω τοῖς ἀποστόλοις πᾶσι ταῦτα ῥηθέντα ἀπὸ τοῦ
Δανιὴλ ἅμα ἔχετε καὶ ἡμῖν πιστεύειν τὰ ῥηθέντα ἀπὸ τοῦ Δανιὴλ,
ὅτι αὐτοὶ εἴπω, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐντεταλά-
μην ὑμῖν· κατὰ Ματθαῖον, καρ' 28. καὶ πάλιν φησὶν, ἐρῶντες
τὰς γραφὰς καὶ ἐν αὐταῖς ἀρρήτοις ζῶν ἀιώνιον· αὐτοὶ οἱ ἀ-
ριθμοὶ τοῦ Δανιὴλ εἰσὶ θεία γραφή, ὅτι ἔμενον ὁ ἀγγέλῳ ἐν τῷ
ζῶντι εἰς τὸ αἶμα, ὅτι εἰς καιρὸν, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμῖς καὶ
ἔσται τὸ τέλος τοῦ κόσμου· ἀλλ' ὅμως ἐρεῖ πῶς ἂν αὐτοὶ, πῶθεν
δῆλον, ὅτι ὁ κωδὸς δηλοῖ ἐν ἑαυτῷ ; ἀποκρίσις :

ἐκ τῶν προτέρων ἀριθμῶν τῶν ἐννάτῃ κεφαλαίῳ τοῦ Δανιὴλ, ὅπου
λέγει περὶ τὴν σωρώσει τοῦ χριστοῦ καὶ γνώσῃ καὶ σωθήσῃ ἀπὸ
ἐξούτου λόγῳ τῶν ἀποκριθῆναι, καὶ τῶν οἰκοδομησάμεν Ἱερουσαλὴμ, ἕως
χριστοῦ ἢ γεμένῃ, ἐβδομάδες ἐπτά, καὶ ἐβδομάδες ξβ' δηλαδὴ
ἐξήκοντα ἐννέα ἐβδομάδες, ποιεῖσιν ἡ μέρας τετρακοσίας ὀξοή-
κοντα ὅσους, τετάρτοις, καθεκάστην ἡμέραν ἐν ἑαυτῷ ἀριθμεῖν, ὅτι
τόσα ἔτη πύλῃσιν μὴ τὸ κλειδῆναι τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τότ' ἐσταυρώθη ὁ χριστός· κατὰ τὸ Ἰωσηπὸν περὶ ἀρχαιολογίας, καὶ
ὅτι τὸ εἰδῶν, τὸ τεθέντ' ἐν τῷ ταῦ αὐτῶν· ἀλλ' αὐτοὶ ἀ-
κριβώσῃ πῶς λέγων, αἱ ἐβδομάδες ἔχουσιν ἀριθμούς καθαρούς·
πῶθεν βεβαιώσῃ, τὸ κωδὸς δηλοῖ ἐν ἑαυτῷ ; ἀποδείκνυται ἐκ
τοῦ ἐβδόμου καρ' 7. τοῦ Δανιὴλ ὅπου λέγει, καὶ ὑπονοήσει τὸ ἀλ-
λοῦσται

κατὰ Ματθαῖον
καρ' ις

καιῶσαι κληροῦς καὶ νόμον· ἴδιόν τε αὐλοῦσαι κληροῦς, αἰνέσαι
 μικροῦν, ἢ αὐξάνειν τὰ ἔτη· δηλαδὴ, ἢ τιθεῖναι ἢ μῆρας τινὰς
 ἐν τῷ ἔτει, καὶ λέγειν ἐν ἔτος ὅτι, ἢ ἀφαιρῖν τινὰς πεταλμέ-
 νας ἢ μῆρας ἐκ τῶν πεταλμένων ἔτους καὶ λέγειν ἐν ἔτῳ πλήρης
 ὅτι, ὡς περ οἱ τῦρκοι ἀριθμοῦσι δώδεκα σιλλῖνας τῷ ἐνιαυτῷ, καὶ
 λέγουσιν ἐν ἔτῳ καὶ ὕτως ἐν χιλίοις ἔτισι, σιτάκοντα ἔτη
 λείπεται καὶ ἐν ἐκείνῳ ἔτει δέκα ἡμέραι λείπεται καὶ πάλιν ἐν
 τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ, φησὶ, φεῖ τῷ μικρῷ κέρει, καὶ δοθήσε-
 ται ἐν χειρὶ αὐτοῦ, ἕως χειρῶν, καὶ χειρῶν, καὶ ἡμῖν χειρῶν καὶ
 τὸ κριτήριον καθύστερ καὶ τῷ ἀρχῇ μεταστήσεται· τῷ ἀφαιρῖναι καὶ
 τῷ ἀπολέσαι ἕως τέλους· ὅρας ὡς φησὶ ἀναγνώσαι τί φησι,
 μὲν τὸ εἰπεῖν δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, αὐτίκα φησὶ καὶ ὁ πίσω
 αὐτῶν ἀναστήσεται ἔτι, ὅς ὑπερβίσει κακοὺς πάντας τοὺς ἐμ-
 ποροῦν· ἐπεὶ φησὶ καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως χειρῶν, καὶ
 χειρῶν, καὶ ἡμῖν χειρῶν· τὸ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ δοθήσε-
 ῖν ἕως τῶν τῶν ἐπὶ τιμωρῶσαι τοὺς χριστιανούς· καὶ ὅταν πληρω-
 θῇ ταῦτα τὰ ἔτη, τότε καθύστερ τὸ κριτήριον καὶ τὴν ἀρχὴν
 αὐτοῦ σὺν αὐτῷ ἀφανίσεται· αὐτίκα ὕτως ἀποδείκνυται, μὲν τὸν
 χριστόν, 604, ἔτη ἐγγέγραπται φωκάς ὁ τύραννος, ὁ πᾶν πρῶτον
 δούς τῷ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸ ὑπερέχον βασιλεῖς τῷ βογοφατείῳ Πάπα,
 καὶ τότε ἕνεκα αὐτοῦ ὅτι τὸ μικρὸν καὶ μερικόν, καὶ περὶ δρομικόν καὶ
 ἀποστασίας αὐτίκα τῷ ἐκείνῳ λατρεῖν κέρας· τότε ἕνεκα τῶν ἀριθμῶν
 καθὼς μέλλομεν ἀποδείξαι· ἐκ τῶν ἀρχῆς τῶ φωκά δὲ ἀριθμῶν
 παρήλθε ἕως καὶ ἔτη, 1020. χίλια εἰκοσι ἔτη· ἀφ' οὗ ἔφερε
 τὰ ῥήματα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ φωκάς, ὁ τύραννος καὶ αὐτίκα τῷ
 ἀποστασίας·

ἀλλὰ λέξοι αὐτίκα πῶθεν γνωσώμεθα ὅτι τότε ἐφάνη τὸ μι-
 κρὸν κέρας, καὶ ἔκ ἐν ἄλλῳ χειρῶν ἀπόκρισις·

ἐκ τότε γινώσκουμεν, ὅτι τότε ἡ βασιλεία τῶν Ῥωμαίων ἦν
 εἰς δέκα βασιλείας διηρημένη, καὶ ἀναλογίαν τῶν δέκα κε-
 ράτων τῷ περὶ τῆς Ῥώμης, ὡς ἄρρηται ἐν τοῖς μεγά-
 λοις πίναξι καὶ ἐν τῷ Δανιὴλ ἄρρησκαται, κεφαλ' 7. καὶ ὁ
 Παῦλος φησὶν, εἰ μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ μὲν
 ταῦτα ὁ ἀνθρώπος τῆς ἀμνηστίας ἀποκαλυφθῇ, ταῖς οἰς ὁ μο-
 χάμετ, ὡς καὶ ἐγένετο, πρῶτον ἔφερε ὁ φωκάς ὁ τύραννος τὸ ῥή-

σημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ μὲν Ἰνδία ἐστὶν ἐράνη ὁ μοχάματ· ὁ
 ἀνδρωτῶν τ' αὐθρίας· ὅτι ἀπὸ τοῦ φωνᾶ ἐκ τῆς ῥήσματος καὶ παρα-
 χλὸς τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ἢ ἡ ἐκκλησία ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ)
 οὗτοι ἕνεκα λείπῃ· νῦν 1236. ἐστὶν, ὥς δ' ἔλθῃ ὁ ἔρατῶ λα-
 τεῖν· καὶ μινεῖ τρία καὶ ἥμισυ ἐστὶν, καὶ μὲν βία καὶ ἥμισυ ἐστὶν πλή-
 ρωθῇ, τὰ χίλια διακόσια ἑξήκοντα ἐστὶν ἀπὸ τ' ἀρχῆς τ' φωνᾶ
 τοῦ πωρᾶν· 260. ἐστὶν· διλαδῆ, καρδόν, ἐν ἐτῶ, καὶ καρδῶν δύο
 ἐστὶν, καὶ ἥμισυ καρδῶν, ἐξ μῆνας· καὶ ὅταν πληρωθῇ ταῦτα, τότε
 καὶ καίσεται τὸ πυρὶ ὁ ἔρατῶ λατεῖν· καὶ δὲ ἀνω φησὶν ἡμεῖς

καὶ ὅτι τινες εἶπον, καρδὸς δηλοῖ ἐν ἐτῶ, καὶ καρδῶν δύο ἐστὶν,
 καὶ ἥμισυ καρδῶν, ἐξ μῆνας· ὅς τις ἀριθμὸς ἀρίσκειται ἐν τῷ δου-
 κᾶτω κεφαλαίῳ τ' ἀποκαλύψεως, ὅπου λέγει, καὶ ἐξέδωκεν τῇ γυναι-
 κὶ δύο πτέρυγας τ' αἰστος τοῦ μεγάλου· ἵνα πέτηται εἰς τ' ἔρημον·
 οἱ δ' τί ποτε αὐτῆς, ὅπως βέβηται ἐκεῖ καρδόν, καὶ καρδῶν καὶ ἡ-
 μισυ καρδῶν, ἀπὸ προσώπου τ' ὅφως· καὶ εἶπον ὅτι χίλια διακό-
 σια ἑξήκοντα ἐστὶν καὶ τ' ἀριθμὸν τῶτον, δεῖ τ' ἐκκλησίαν μέ-
 νον μὲν τ' χρεῖδον· καὶ μὲν χίλια διακόσια ἑξήκοντα ἐστὶν ἔσαι
 τὸ πλῆθος τ' ἀέσμα· ὁμοῦς ἔκ ὁρδῶς εἶπον, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρδῶ τοῦ
 χρεῖδον, ὥς νῦν, παρῶνδε χίλια ἑξακόσια εἰκοσι τέσσαρα ἐστὶν·
 καὶ ἑξέσαι τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν τινες τῶν πελαίων ἡμεῖς, πόσω
 μάλλον ἡμεῖς οἱ ἔρατοι μὴ αὐθρήσωμεν, νομοδοτούμετες ταῦτα
 τὰ μυτήρια τοῦ θεοῦ· ἀπόκρισις·

Ἐσραῖς

ἀκούστω τί φασὶν ὁ ἀγγελῶ πρὸς τ' ἰσδράν· ἐν τῷ 4. βί-
 βλίῳ· δεῖ τοῦ τετάρτου θηρίου, ὁ π' ὅσα ἔκ εἶπεν ὁ ἀγγελῶ τῷ
 Δαυιδῇ, νῦν ἐγὼ λέγωσιν, ὡς π' ὁ θεὸς ἔχει πάντα τὰ χαρίσματα
 καὶ τὰς θεωρησίας ἐνὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν ἐλὶ χρεῖδον δίδωσι,
 ἢ δέκνυσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐλὶ καρδῶν, πῶς δίδωσι, τὰ δ' ἄλλα,
 ἄλλω χρεῖδον· ἐμοὶ γὰρ ἔγωγε ἐρμηνεύω ἐν ὁρμαῖν δεῖ τῶν ἀριθ-
 μῶν τοῦ ἔρατου μοχάματ τ' ἀντιχρεῖν καὶ ὅτω γέγραφα·

τὸ δ' θεὸς δέξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν·

≡

Labor Christophori Angeli Graci.

DE APOSTASIA
ECCLESIAE, ET DE HOMI-
NE PECCATI, SCILICET
ANTICHRISTO,

Et de numeris DANIELIS, & Apocalypſeos
quas nemo rectè interpretatus est ex quo pra-
dicti sunt à Prophetis.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

Editus fuit Londini.

1624.

*Clarissimo & purissi-
mo Anglia oculo, totam
regionem illuminante,
Academia Oxoniensi,
ad omnem cum huma-
nam tum diuinam lite-
raturam perspicaci om-
nem felicitatem.*

*Clarissimo & purissi-
mo Anglia oculo, totam
regionem illuminante,
Academia Cantabrigie,
ad omnem cum huma-
nam tum diuinam lite-
raturam perspicaci om-
nem felicitatem.*

*Ideoq; hunc Libellum animi memoris perpetuo du-
raturum testimonium, Gratitudeisq; Monumentum,
vtriq; Academia florentissima Dedicat, consecratq;.*

Edidit hic Londini

1654.

Capitulum index.

1. **Q**uod Paulus saepenumero concionatus fuerit.
 2. **Q**uod Paulus, postquam dixisset, *Mysterium iam operatur, de Apostasia verbum nullum fecerit.*
 3. *Quod in Templo Dei oporteat ipsum sedere.*
 4. *De numeris apud Danielelem, & de paruo cornu.*
 5. *De numeris qui 13. Apoc. capite, habentur.*
 6. *De Homine peccati, scilicet, de Antichristo.*
 7. *De nono Apoc. capite; & Locustis quae ex fumo prodierunt.*
 8. *De Ecclesia, & quando tyrannidem in illa exercere ceperit Mahomet.*
 9. *De fine mundi Danielis numeri. de illo, Exijt sermo, & ego ut annunciarum tibi, veni; & de 70. Septimanis.*
 10. *Quot annis obtinebit Christi baptisma.*
 11. *De circumcisione Abrahami.*
 12. *De demonstratione, & quod liceat nobis numeros diuinos numerare.*
-

De Apostasiâ Ecclesiæ, & de Homine scelerato, scilicet

ANTICHRISTO.

CAP. I.

Cum prædicasset sæpè Paulus in Thessalonicâ de Antichristo, quod venturus sit, cumq; abesset à Thessalonicâ, scripserunt inimici quidam literas ad Thessalonicenses, quasi Pauli persona, dicentes quod propinquus esset mundi finis, Hoc intellecto Paulus secundam misit ad Thessalonicenses Epistolam, dicens: *Si non prius venerit Apostasia & reiectus fuerit homo ille sceleratus, hoc est Antichristus non erit mundi finis, videlicet, Si non prius venerit homo quidam Apostata Ecclesiæ, & post illum manifestetur impius ille Antichristus, de quo prius prædixi cum adhuc apud vos essem non erit mundi finis. Hæc dixit Paulus, quod præsciuit venturam prius in Ecclesia Apostasiam, deinde Antichristum. Quod etiam factum est. Post Phocam enim tyrannum illum præcursorem & authorem Apostasiæ vltimi Latini qui omnia Ecclesiæ iura Bonifacio tertio Papæ Romano tribuit, annis vndecem elapsis, apparuit Mahumeta præcursor vltimi Mahumetæ Antichristi.*

Enarratio Apostasiæ cum articulo.

SI non prius venerit ἡ ἀποστασία, Apostasia, ille articulus
secundum Theodorum Gazam qui interpretatus est
quar-

quartū librum de Syntaxi & de articulo, secundam cognitionem & propriam personam significat, ut in exemplo eius de articulo inuenitur, viz. venit: ἀνδρῶν ὁ homo, hoc est homo quem præmisimus, ecce secunda & perfecta cognitio quod hominem cognoscimus quem præmisimus, quamobrem perfecta est cognitio quod peculiarem vnius viri personam significet.

Quid si dicat aliquis venit ἀνδρῶν ὁ homo, sine articulo: quisnam fuerit ille nemo nouit quoniam verbum hoc ἀνδρῶν ὁ homo, sine articulo commune nomen est & inarticulatum; articulus autem distinguit personas, & ob hanc rationem articulus secunda & perfecta notio dicitur. Sic habent scēminini & neutrales articuli, quare articulus ἡ peculiarem Apostatæ alicuius personam his significat, Apostasia personam in Ecclesiā & non sceleratum illum Antichristum significat, quia habet ille peculiarem articulum masculinum, sicut ἡ ἀποστασία, Apostasia peculiarem habet articulum scēmininum, & peculiarem aliquem Apostatam declarat. Secunda enarratio.

Apostasia sine articulo: Si dixerat Paulus sine articulo, viz, Si non prius venerit ἀποστασία & reiectum fuerit ἀνδρῶν ὁ homo sceleratus, confusē possumus dicere Apostasia, ex homine peccatore primum erit, & post Apostasiam manifestabitur peccator ille Apostasiæ author, sed quia cum articulo dixit Paulus ob hanc rationem, peculiarem bestiam & Apostasiæ authorem declarat. Qualis est Phocas tyrannus ille quia primus in Ecclesiam Apostasiam intulit, ob hanc vero causam quod scripserit Propheta Paulus, Si non prius venerit Apostasia, cum scēminino articulo. Quare duæ sunt in mundo bestiae, hæc impietatis, illa hæresis & Apostasiæ causa. Rursus Apostasia vocatur ille qui relligiose primum Reges Reges demum violat, & à vera Dei lege defleat, in Ecclesia vero nunc non est impietas sed Apostasia, quod nunc solum seditiones & hæreses sunt, cum autem venerit vltimus Latinus, faciet ille longè maiora istis mala per hæreses & seditiones, & dicit

Dominus, Si non abbrevientur dies illi, non servaretur omnis
rara. Non significat minui annos, sed dies, ut dicit Es-
dras lib. 4. Quod subito Sol apparebit in nocte, & Luna si-
militer in die. Quemadmodum in crucifixione Christi fa-
cta sunt duo iniqua, magna pasceue.

Cap. 11. sticho. v. l. 4. ut Esdras dicit, de hærese eius
& perditione, & vidi & ecce, sicut Leo concitatus de sylva
rugiens; & vidi, & emisit vocem hominis ad Aquilam, &
dixit, dicens hoc modo, Audi tu, & loquar ad te: & dixit
altissimus, nonne tu es, qui vicisti quatuor bestias, qui-
bus permisi regnare in meo sæculo? & per eas prætereat
finis temporum eorum & iudicasti terram iniuste, & tur-
basti quietos, & nocuisti pacificis, & dilexisti falsas do-
ctrinas, & corrupisti domos bonorum virorum. Qua-
propter non amplius adhuc manes: & quæ sequuntur.
Hæc dicit Christus ad principatum Romæ, quod impe-
rium Romæ vocatur Aquila. Vnde oriundus est ultimus
Latinus, & irascitur Christus ultimo Latino, & sualis
Romanis Imperatoribus, ex quibus ultimus orietur, &
maiora mala faciet quam priores fecerunt, ut Daniel di-
cit, de paruo cornu, quod superabit omnes malos qui ante
eum fuerunt, sic Esdras, lib. 4. cap. 12. stich. 1. Aquilam,
quam vidisti egredientem ex mari, Aquila ista est Impe-
rium Romanum, quod vidit Daniel in visione, & omnia
non dicta sunt illi, quia ego nunc dico tibi, quæ Danieli
non dicta sunt, & in sticho loquitur de ultimo Latino,
& de secunda bestia quæ loquuta est, ut Draco de morte
eius & Deus corripiet illos primum (id est, ultimum La-
tinum, & secundam bestiam, quæ vocata est pseudopro-
pheta, in 19. cap. Apocalypf. scilicet principem illum,
omniq; defensorem) & postquam redarguit, eos è me-
dio tollet.

Oportet etiam hoc noscere, quod Deus non simplici-
ter loquetur cum malis hominibus, sed per seruos eius,
Eliam, & Enoch, ut dicit Apocal. & cum finierint testimo-
nium suum, bestia quæ ascendit ex abisso, &c.

Bestia

Bestia surgens ex abyſſo, ipſe eſt ultimus Latinus, ut in
 13. Apocalypſis, *Et vidi beſtiam aſcendentem ex mari, ha-* Apoc. 13.
bentem ſeptem capita, & cornua decem, & ſuper cornubus de-
cem diademata, & ſuper capitibus eius nomen blaſphemia:
 Hæc beſtia, ultimus Latinus magnas hæreſes, & ſeditio-
 nes faciet.

Quod autem erit ex genere Latino, hæc beſtia, quod
 Irenæus dicit, Characteres 666. ſignificant Latinum.
 Sic & Bellarminus Latinus dicit, In ultimis temporibus
 decem Reges oriundi erunt, ex genere Latino, contra
 pios Chriſtianos. Sic etiam Episcopuſ quidam nomine
 Arethas, interpretans Apocalypſin dicit, In ultimis die-
 bus decem Reges, ex genere Latino orientur contra pios
 Reges.

Quod autem vincetur cum ſecunda beſtia, dicit Apo- Apoc. 19.
 calypſis, Et tacta eſt beſtia & pseudopropheta cum eo,
 & ambæ injectæ ſunt in lacum ignis.

Quod autem erit ex octavo ordine Romanæ Eccleſiæ
 & gubernationis prima beſtia, dicit Apocalypſ. cap. 17.
Et beſtia qua erat & non eſt, atq; illa octava eſt, & ex ſeptem
eſt, & in perditionem ducit.

Quod verò Deus poena non afficiet iſtas beſtias Deus
 impietatis cauſa, ſed hæreſes, & iniuſtitia & ſuperbia,
 & quod blaſphemabunt Deum per hæreſes, & in Atheiſ-
 mum euadere, non tamen ſimpliciter & aperte negabitur
 nomen Chriſti, eò quod à Deo corripuntur, apud Eſdram
 cap. 11. l. 4. ſtich. v. dicit enim Deus, *Et dilexiſti menda-*
cia & bonis nocuiſti, ſcilicet per falſam doctrinam, & quæ
 ſequuntur. Iſtos autem impios Deus punire vult propter
 impietatem, & iniuriam, quia illi bellum gerunt contra
 nomen Chriſti, ut in Eſdra cap. 13. inuenies de impijs:
Et vidi, & ecce poſtea tumultum hominum innumerum, ex
quatuor ventis cœli, & venerunt ut bellum gererent, contra
hominem qui aſcendit ex mari, id eſt, Bellum gerent, con-
tra adorantes nomen Chriſti, eſſe ſcilicet Antichriſtus, &
ſerui eius, atq; hanc ob cauſam eos puniet Deus, Latinum
verò propter hæreſes puniet.

2. Thes. c. 2. v. 7.

QUOD Paulus nihil dicit de Apostasia, postquam dixerat, *Iam mysterium iniquitatis operatur, tantum qui nunc obstat* [obstabit] *donec è medio sublatu fuerit*, id est, postquam Romanum Imperium in alium locum translatum fuerit, tunc manifestabitur iniquus ille, qui est Antichristus, ut factum est in diebus Constantini Magni; translatum est Imperium Romanum Constantinopolim, & post trecentos ferè annos apparuit Mahomet, ille homo peccati.

Vers. 10.

Manifestum autem est, quod Paulus vocet Mahomet hominem peccati, quod paulò inferius in illa dicat Epistola; *Propterea quod amorem veritatis non receperunt, ut salui fierent*. Amor & veritas Christus est, Arabes ante & Hebræi in Christum non crediderunt, idcirco misit illis Mahomet mendacem illum erroris spiritum: Christiani vero Romani & Orientales crediderunt in Christum, & quando venit Mahomet, erat vniuersa pene Europa & Asia Christianorum plena. Sicut Iohannes dicit, *Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Filium*; & rursus, *quisquis negat Filium, nec Patrem habet*.

Ioh. Ep. I. c. 2.

Ioh. 9. v. 43.

Mahomet utrosq; negat; quapropter ille spiritus erroris est: Sicut & Dominus loquitur, *Ego veni in nomine Patris mei, & non recipitis me, si alius venerit in nomine suo, illum recipietis*.

Διδόχος Πέ-
τρου, ὡς ἐπὶ
τρόπος.

Ecce Papa non venit in nomine suo, sed est Successor Petri (sicut omnes Episcopi sunt Apostolorum, qui suffragiis creati sunt ab Apostolis) & Patrem & Filium confiteitur. Quare Mahomet est Antichristus, quia negat & Patrem, & Filium; dicit enim, *Deus uxorem non habet, erga, neq; Filium Deus habet*.

Quod si Papa sit præses malus, est Ecclesiæ solum Apostata, non tamen Antichristus, quia non Filium negat, neq; Patrem.

Vlti-

Ultimus autem Latinis regnum omnium malorum erit
 pessimus, sicut antedictum est.

Etenim mysterium iniquitatis iam operatur, ostendit
 Neronem Romanorum regem lege sanxisse seipsum De-
 um esse; ut interpretatur hanc Epistolam Chryso-
 stomus: Quapropter Papa non est Antichristus, sed
 Apostata.

C A P. III.

VT in Templo Dei sedeat] Templum Dei multifariam
 dicitur: Templum Dei dicitur Templum Salomo-
 nis; significat & Sepulchrum Christi indicat, etiam quod-
 vis Templum ubi pii Christiani Deum colunt, in quibus
 hodie Turcæ cultum suum exercent, maximas enim Græ-
 corum Ecclesias assument, & in ijs cultum exercent suum,
 ut templa Latinorum solum Tempia Dei dixerimus: Et
 propterea de Mahomet & servis ipsius dixit Paulus, sessu-
 rum esse Antichristum in Templo Dei.

Sed fortè dixerit quispiam, Cathedra Petri est Tem-
 plum Dei, quia dixit Dominus Petro, tu es Petrus, & su-
 per hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; quapropter
 Cathedra Petri est Ecclesia & Templum Dei solum, &
 quoniam in ea sedet Papa, ille igitur est Antichristus. Hoc
 nego; quoniam dicit Paulus, Spiritus qui constituit Pe-
 trum super Iudæos, idem me constituit doctorem genti-
 um; hoc sequitur, Tempia ab Episcopis Petri consecrata
 vocari Tempia Dei: eodem modo sequitur, & Ecclesias
 à Pauli Episcopis consecratis Dei Tempia dici, quia Pau-
 lus eundem cum Petro Spiritum habuit; Et quemadmo-
 dum Paulus habuit eandem virtutem Spiritus cum Petro,
 sic eandem virtutem dedit Episcopis suis: dicit enim ad
 Titum; fili Tite, huius rei gratia Episcopum te constitui
 in Creta, ut quæ desunt corrigas, & Presbyteros oppida-
 tim constituas; Non dixit interroga Petrum, & quicquid

Obiect.

Luc. 22. v. 24.

tibi dixerit, faceres. Et rursus, ait Dominus, erat autem contentio inter ipsos, quis eorum maior esse videretur; Ille autem dixit eis, Reges gentium dominantur eis, & qui auctoritatem habent in eos, benefici vocantur; vos autem non sic; sed qui maior inter vos, fiat sicut qui minor, & qui ductor est, sicut qui ministrat. Et rursus dicit, & sedebitis super thronos Iudicantes duodecim tribus Israel: Non Petro dixit, solum ipsum sessurum. Et propterea dixit Paulus sedere in Templo Dei; siue scilicet in Templo ab Episcopis Petri, siue ab Episcopis Pauli consecrato, Templum Dei vocatur. Et propterea impletur Pauli Prophetia, quod Turcæ sedent & venerantur in Templis Græcorum, quos Turcas Paulus vocat spiritum erroris. Papa vero patrem & filium confitetur, & ideo non est Antichristus; sed Mahomet Antichristus est, quoniam utrosque negat.

Scire oportet & hoc, quemadmodum Christus præmisit Moysen & Prophetas ante aduentum suum, & illi viam Domini prepararunt, ut Iohannes loquitur: Ego sum vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas eius: Sic & Diabolus afflixit Christianos, post resurrectionem Christi usque ad Phocam tyrannum; temporibus autem Phocæ duo pessima mala præmisit, impietatem & Hæresin; ut ambobus malis quasi cornibus impeteret Ecclesiam Dei, usque dum ipse veniret, & ex meretrice clanculum, Virgine palam vocata incarnaretur. Præcursores tamen ipsius manebunt in terra 1256. Annos & sex menses; ipse vero manebit solum tres Annos cum dimidio, ultimus nimirum Latinus triennium cum anni dimidio; & ultimus Mahomet triennium cum anni dimidio. Et posthæc punientur & extinguentur, abolebitur tamen ultimus ille Latinus ante Mahomet Annos undecim; præterea, si quis dicat de paruo cornu, quod Latinum ultimum non significet, intelligat quod Mahomet non mutavit legem, neque tempora, sed Ethnicus cum esset hæreses collegit, & legem Ethnicam composuit; quare quisquis legem

Mille ducentos,
quinquaginta,
sex ann.

gem de tempora Christianorum muerit; ipse est:
paruum illud cornu.

C A P. III.

DE numeris apud Daniele, parui cornu; & dabitur in manum ipsius usque ad tempus & tempora, & dimidium temporis; declarat quod tantum temporis manebit in terra? Tempus annum significat, tempora biennium temporis sex menses innuit.

En annus vnus ————— 360.

En anni duo-_____ } 360.
 } 360.

Σ 360.

En dimidiens anni ————— 180.

Mille ducenti sexaginta dies—1260.

Nimirum 1260. anni, secundum æquinoctialem circulum numerandi; & unusquisque dies annus unus. Cœperunt autem parui huius cornu præcursores temporibus Phocæ Tyranni; e quibus primus erat Phocas ipse Tyrannus, quia primus Ecclesiæ primatum, & in Reges præminentiam dedit Bonifacio Papæ Romano; & ex illo cœperunt turbæ & Schismata in Ecclesia; & propterea ipse est paruum cornu ex parte, quia tunc regnum Romanum in decem regna diuisum erat, iuxta proportionem decem cornuum bestię quartę. Phocas autem Tyrannus Schisma intulit anno post Christum sexcentesimo quinto: elapsi vero sunt a regno Phocæ vsque ad hodiernum diem anni mille viginti, nimirum.

A Christo vsque nunc — 1624. subtraho — 604.

A Christo vsque ad Phocam—604.

Subtractio 1020.

Mille viginti anni Elapsi sunt vsque ad diem hodiernum, ex quo Phocas Tyrannus Ecclesiaz Schisma intulit. De- sunt adhuc 140. anni, & tunc perdetur funditus Latinus ille vltimus atque vniuersalis Apostata. Reuelabitur au-

tem & malefacere incipiet, cum ab hoc tempore præterierint 336. anni dominabitur autem malicia ipsius tres annos & dimidium, & post tres annos & dimidium tradent illum & pseudopropheta[m] igni. Sed dixerit quispiam hæreses & Tyrannides erant à Christi tempore, vsque ad Phocam; quomodo ergo dicis tu numeros incipere à Phocæ tempore? responsio. Tyrannides & hæreses erant post Christum, sed ad tempus erant, & rursus sedabantur; hæ autem hæreses & Tyrannides perpetuo manent, & propter hoc tunc inceperunt.

CAP. V.

DE numeris autem, 13. Cap. Apocalypseos: *Et vidi bestiam ascendentem e mari; habentem septem capita & decem cornua, & super cornibus eius decem diademata; &c.* Ecce decem cornua; in decem regna diuisum erat regnum Romanum, cum veniret Phocas Tyrannus.

Scoti Dynastia _____ 1.

Francorum Dynastia _____ 2.

West-Gotti in Hisp. Gall. Dynastia _____ 3.

West-Gotti à Scaligero _____ 4.

Ostro-Gotti in Italia _____ 5.

Longobardi in Pannonia _____ 6.

Sueui in Gallæcia _____ 7.

Persarum Dynastia _____ 8.

Longobardi Dynastia _____ 9.

Constantinopolitani _____ 10.

Hæc bestia significat regnum Romanum ante Phocam Tyrannum, & post Phocam; quia dicit inferius, & vidi vnum ex capitibus eius quasi lethaliter cæsum; hoc lethaliter cæsum caput sanatum est ante Constantinum Magnum, cum in periculo, esset Imperium Romanum vt destrueretur, & ad potentiam excreuit denuo, & admirationem sui concitauit extraordinariè. Si quis vero dixerit de

de Turca differit. Apocalypsis in hoc capite : non congruit : quoniam , *septem capita septem montes sunt, Apoc. 17.*
& *septem Reges*, scilicet Regia septem Imperia : Turca vero , vnum solum habet Regium Imperium. Decem autem Cornua non indicant decem Reges Turcarum Constantinopoli regnasse, quoniam inde vndecimus regnat. Et Irenzus dicit, notæ 666. Latinum significant, id est, Latinum significat hæc bestia ascendens e mari.

Et data est ei potestas faciendi menses quadraginta duos. Nimirum tres annos cum dimidio, quæ faciunt mille, ducentos, sexaginta dies. Dies vnusquisque facit annum vnum. Et sunt anni mille, ducenti, sexaginta, tot annos oportet Papatum manere post Phocam tyrannum, & post 1260. annos abolebitur Imperium Latinorum.

Ex quo Phocas tyrannus dedit primatum Ecclesiæ, huc vsque anni præterierunt 1020. restant adhuc 240. anni, & cum ducenti quadraginta anni præterierint, tunc regnum Latinorum abolebitur.

12. Menses faciunt vnum annum.

Annus vnus	12.	} Menses.
An. vnus	12.	
An. vnus	12.	

Et sex menses. 6.

Et menses quadraginta duo, 42.

Anni tres, cum dimidio.

Sicut Daniel dixit de paruo cornu.

Tempus, tempore, & dimidium temporis. Tres annos cum dimidio.

Quod & cælum Testatur.

Quo magni Planetæ superiore anno coniuncti erant.

Quidam dicunt, quod annis 240. coniunguntur : alij autem dicunt coniunctionem eorum ducentis annis fieri, & post ducentos annos atque amplius iterum coniungendum iri. Declarat autem eorum coniunctio (maxime illa quæ

futura est) totius orbis mutationem; & regum magnorum interuentionem; & religionis alterationem magnam. Ut accepimus ex Scripturis, ita & dicimus. Scriptum est, à Christo 1624.

Finis Apostasie, Prima partis.

*De homine peccati, nimirum Antichristo;
secunda parte huius Libelli.*

T fiat Dan serpens in via, insidens in semita, mordens calcaneum equi; & cadet eques retrorsum; salutare expectans Domini.

de Mahomet Proprie dicitur, & de ultimo Mahomet, Antichristo. Quoniam

Hierem. 8. 16.

Mahomet deducitur ex Ismaele, & ex Dan, ut dicit Ieremias Cap. 8. Ex Dan audiemus vocem fremitus equorum eius, à voce hinnitus equitatus equorum eius concussa est omnis terra, & veniet ac deuorabit terram & plenitudinem eius, urbem & habitantes in ea: Quare ecce ego emitto in vos serpentes mortiferos, quibus non est incantare. Ecce Iacob dicit, fiat Dan serpens; similiter Ieremias dicit: Ex Dan audiemus vocem, & rursus, ecce ego emitto serpentes. Eodem modo & Apocalypsis, Cap. 12. Vers. 14. Et data sunt mulieri dua ala aquila magna, ut volaret in desertum in locum suum, ubi aleretur tempus, & tempora & dimidium temporis, à facie serpentis. Mulier est Ecclesia; serpens est Turca. Sicut & in 20. Cap. Apocalypsis dicit, & prehendit draconem, serpentem antiquum. Manifestat in hoc capite, ultimum Mahomet, Antichristum, qui soluendus esset, & incantandus, & generandus ex muliere meretrice, (quæ tamen aperte virgo vocabitur) iuxta Sanctum Hippolytum, antiquum Patrem, in sermone de Antichristo.

Dicunt

Dicunt Iudæi, quod Iacobus vocat Samson serpentem, ex eo quod Samson natus est è tribu Dan, & iudicavit populum viginti annos. Partim tamen impleta fuit in Samson Prophetia ista ; postremus enim erat Hieremias à Samson, qui plurimum contra Iudæos infensus, sciensque eos Mahomet aliquando esse adoraturos, dixit ex Dan audiemus vocem, id est; Mahomet ex semine Dan & Ismael nasciturum audient & adorabunt : sicut etiam factum est. Primi enim Iudæorum Mahomet venerabantur, deinde autem videntes porcina carnem comedisse, dixerunt, Non est hic Messias : quatuor tamen manserunt Ali, Mustapha, Chasan, Homar: & illi Alcoranum huius Mahomet prædicabant, & ad hunc usque diem summo in honore à Turcis habentur, & sanctorum numero numerantur.

Quod de Turca Hieremias Prophetavit manifestum est, Hier.c.8.v.16. ex eo quod dicitur : A voce hinnituum equorum eius commota est omnis terra. Ecce enim omnis terra coram Mahometanorum conspectu contremescit, sicuti in nono capite & nonnullis alijs locis liquidò apparet.

C A P. VII.

De nono capite Apocalypses.

EX fumo autem exierunt locustæ in terram, & data est illis V. 4. potestas, qualem habent potestatem terrestres scorpiones.

Locustas & scorpiones Turcas appellat, & eorum exercitus, sicut ait Hieremias. Quia ecce ego mittam vobis serpentes mortiferas, quibus non est antidotum. Hier.c.8.v.17.

Enimvero hoc est, quales serpentes magia non incantabit, sicuti serpentes incantare solent magici, & sepeliunt in terra, ne mordeant homines, pro serpentibus Turcas intelligendum est quibus magia vestra non nocebit.

Datum autem est eis, non ut occidant eos, sed ut crucientur menses quinque;] significat, Turcas in captivitatem ducere.

cere Hungaros, eosque subjugare non autem destruere penitus & delere.

Quinque menses] innuit eos pœnas dare 150. Annos. Singuli menses 30. dies secundum mensuram circuli meridiani cœlestis, unde exultant 150. dies, die pro anno computato. totidem dies necesse est ut patiantur à Turcis Hungari.

Obiect.

Si quis tamen obijciat: Unde hoc nobis constat quod hæc de Hungaris patet Apocalypsis.

Resp.

Prolixa nimis est ejus demonstratio. Quia ego valde accuratè Apocalypsin exposui, à principio ordine interpretans, & descendens vsq; ad nonum caput, inueni hanc veritatem, quod De Hungaris loquitur: narraui quibusdam Græcorum Archiepiscopis & sacerdotibus, omnesq; hanc interpretationem suis calculis approbarunt, cum primum ejusdem rationes & argumenta eis innouerunt, & aliter multifariam exquisiimus, & nonnullarum scientiarum adminiculo inuenimus veritatem. Hoc tamen assero, si non ante septem annorum circumuolutionem hæc omnia adimpleantur quæ de hoc nono capite scribo, contemptui me habeant omnes meumq; libellum. Ego enim diuino ardore & Christianæ libertatis desiderio raptus scripsi, & opusculum hoc meum Dominis meis communicauit. Est quoddam apud Græcos prouerbum. Quando videmus Turcarum exercitus euntes ad Hungaros, dicimus, ecce Locustæ.

A. 1482.

1508. 3. 1. 1. 1.

Cœperunt autem Turcæ Hungaros & Beogradem debellare anno post Christum, millesimo quadringentesimo octogesimo secundo. Ex quo transierunt anni centum quadraginta tres. Restant tantum septem ad impletionem annorum 150. Et post septem annos è manibus Turcarum Hungari liberabuntur, fortassis & ante, non autè ultra.

Similiter Turcæ fugam facient paulò post ex tota Europa, & in Arabiam confugient, & ibi manebunt vsque dum Mahomet ultimus Antichristus venerit Christianos illic disturbans.

Quin-

(13)

quinq; menses }
30.
30.
30.
30.
30.

Tot annos oportet Hungaros à Turcis pati, & postea liberari. Vnus dies, Annus vnus, fiunt anni 150.

CAP. VIII.

De Ecclesia.

POST Christum natum annos 616. Turca cepit in Ecclesiam sæuire. Illum autem Arabes coronarunt post Christum natum 623. id est, 8. annos postquam eos grassari incepisset. Et datum est mulieri sc. Ecclesie à conspectu fugere Serpentis Mahomet, ad Tempus, ad Tempora, & Temporis dimidium.

Apoc. cap. 12.

Tempus, sc. annum vnum; Tempora, sc. duos annos, dimidium anni 6. menses. Tot annos oportet Ecclesiam pati à Serpente Mahomet. Tres anni & dimidium, faciunt annos 1260, singuli dies vnum annum efficiunt.

Annos 1260. oportet Ecclesiam vexari à serpente Mahomet.

Nunc annos ordine numerabimus. Mahomet 616. } incepit Ecclesiam vexare post Christum natum annos 616.

1260. Addo ad superiores annos.

1876. Tot annos oportet à Christo nato præterire & tunc Mahomet serpens, vltimus Antichristus comburetur, à quo Ecclesia vexatur.

Anni 252. ab hoc temporis momento manebunt. Ecce annos à Mahomet.

C

1260.
Tunc

Tunc præteriti sunt anni ex quo cæperunt Ec- } 1008.
clesiam devastare. _____

Totidem anni supersunt usque ad finem Ma- } 252.
het. _____

Rursum { Vnus annus. _____ 360.

{ Duo anni. _____ 360.

{ _____ 360.

Sex menses. _____ 180.

Dies. _____ 1260.

Eccē dies totidem tres annos constituunt & sex
menses.

Hic Libellus scriptus & excusus est proprijs sumpti-
bus *Christophori Angeli Graci.*

Quicumq; autem authoris sensum corruperit, vel vnum
pundulum, vel accentum, vel proprium fecerit, vel alie-
num nomen affixerit Anathema sit, & sortem suam habeat
cum Diabolo. Sicut Paulus, 1. ad Cor. c. 5. v. 4. *Congre-
gatis vobis & meo spiritu cum virtute Domini nostri Iesu,
tradite huiusmodi Satana.*

Hæc autem scripsi, quia priores meos libros corrupe-
runt quidam, & proprijs oculis vidi, quapropter Anathe-
ma sit, quicumq; ausus fuerit huic libro vel addere quic-
quam vel detrahere.

CAP. IX.

*De numeris Danielis, & de fine mundi.**Tertia Pars Libri.*

Egressus est sermo: Ego autem veni ut indicarem tibi. Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam. Scito ergo, & animaduerte: ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duae erunt.

Ut iterum aedificetur Hierusalem usque ad Christum ducem. Hoc est; A structura Hierosolymae usque ad crucifixionem Christi erunt hebdomades sexaginta novem. Ecce sexaginta novem 69. constituunt 483. dies, singuli dies singulos annos significant & fiunt 483. anni.

Totidem transierunt anni ex quo extructa fuerunt moenia Hierosolymae, & tunc temporis crucifixus erat Christus, secundum Iosephum de Antiquitate.

CAP. X.

De numero annorum à baptismo Christi usque ad finem mundi: ex numeris Danielis.

Cum Angelus eleuasset dexteram & sinistram suam in caelum, & iurasset per viventem in aeternum, quia in tempus & tempore, & dimidium temporis.

360. { Ad tempus vnum annum significat secundum merid-
ridianum circulum coeli.

360.

360.

360.

360.

360.

360.

{ Ad tempora significat multos annos, quapropter
pono sexies.

180. { Et medium tempus, hoc est sex menses, & pono
180. gradus, medium circulum coeli.

3700. { Tot anni colligantur ex superiore numero: & tot
annos oportet transire, ex quo tempore Angelus
iuravit: & quando finiuntur isti anni, tunc finis
mundi erit, secundum iuramentum Angeli.

Iam subtraho hunc numerum, à superiore quo An-
gelus iuravit, & docuit Danielelem, hoc est centum
annos, vsque ad fabricationem murorum Hiero-
solymitarum.

2700. Hic numerus Angeli.

100. { His numerus, donec fabricantur muri Hieroso-
lymitarum.

2600. Tot anni manent post fabricationem murorum.

476. { Rursus subtraho annos, qui transierunt à fabri-
catione murorum Hierosolymitarum, vsque ad
principium baptismatis Iohannis, quia Iohannis
per biennium vel plus incipiebat baptizare pri-
usquam Christus ipse baptizatus fuit.

2124. { Tot annos durabit baptisma Christi, & postea
finis mundi erit: sicut iuravit Angelus.

406. **N**unc de circumcissione, Abrahami quot annos circumcissio Abrahami obtinuit.
A circumcissione Abrahami vsque ad exitum ex Egypto.

40. Quadraginta annos in deserto.

500. { A morte Moysis vsque ad Saulem. Iosephus de Antiquitate, lib. 11. cap. 4. pag. 367. vers. 2.

532. { A Saule vsque ad Babylonicam captiuitatem. Secundum Iosephum, ibidem.

70. In captiuitate Babylonis.

100. Vsque dum fabricati essent muri Hierusalem.

476. { Ab ædificatione murorum Hierusalem, vsque ad Baptisma Ioannis.

2124. { Tot annos Abrahami circumcissio obtinuit, tot etiam annos

Baptisma Ioannis obtinebit. Et quando æquales anni Baptismatis complebuntur, una cum annis circumcissionis, tunc erit finis mundi.

Quærimus nunc quot anni futuri sunt ab hoc momento vsque ad finem mundi. Et sic incipio.

2124. { Anni dati à Baptismate Ioannis, vsque ad finem mundi.

1597. { Anni præteriti ab initio Baptismatis Ioannis vsque ad hunc diem.

Nunc aufero 1597. à 2124.

527. { 527. Futuri sunt vsque ad finem mundi.

Nunc iterum quæro quot anni futuri sunt, post interitum Antichristi vsq; ad finem mundi.

Nunc rursus scrutor quot anni manebunt post de-
structionem Antichristi vsque ad finem mundi.

588. { Anni baptismatis, qui transierunt à principio bap-
tismatis Iohannis vsque ad principium Maho-
metis.

1260. { Anni à principio Mahometis vsque ad eius inte-
ritum. [1260. Addo hunc numerum ad superio-
rem.]

1848. { Et sunt tot anni. 1848. Tot annos oportet tran-
sire à principio baptismatis Iohannis, & tunc de-
struetur postremus Mahomet communis ini-
micus.

2124. Nunc rursus anni baptismatis.

Anni qui numerantur à principio baptismatis Io-
hannis vsque ad destructionem Mahometis.

1848. Subtraho hunc numerum à superiore.

276. { Tot anni manebunt vsque ad finem mundi post
destructionem postremi.

Mahometis communis inimici : tamen oportet nos non
legem ponere, quia Deus potest suo arbitrio tempora dis-
ponere, sed *συντάξαι* quadam vti.

Cap. 39.

Testatur Propheta Ezekiel, montem mansurum post
destructionem Antichristi postremi Mahometis dicens.

Tunc exhibunt habitatores ciuitatum Israelis, & in-
cendentes exuerent arma, scutaque & clypeos, arcus &
sagittas, iaculaque & spicula : & incendunt exigens, sep-
tem annis.

Et tunc Iudæi poenitebunt, & credent in Chri-
stum, sicut Paulus dicit : *ἔσονται καὶ αὐτοὶ ὁ Ἰσραὴλ σωθή-
σονται.*

Cap. 2.

Hosea, item dicit : *καὶ ἐλπίσω τίω ἐξ ἡλεηφόριαν. καὶ
ἐρῶ τῷ ἐλαφί μου, λαβὲς μου εἰ σὺ καὶ αὐτοὶ ἐρεῖ Κύριος ὁ Θεός
μου εἰ σὺ.*

Cap.

Cap. 20. Revelatio.

Vixerunt & regnauerunt cum Christo mille annis.

Hos mille annos variè oportet numerari. Licet numerare aut à resurrectione Christi vsque ad disparitionem Satanæ, aut circa cuiusque hominis vitam, aut etiam à diebus Theophylacti Archiepiscopi Vulgaris qui post Christum vixit circiter annum 880. & baptizabat Vulgarios & Moscouitas Anno post Christum 870. Erat enim Vulgaria & Moscouita idololatriæ plena, & tunc primum vinculis constrictus erat Satanæ, quoniam tunc temporis profligata erat idololatria à facie totius terræ, & circumuolutis ab his diebus, 250. annis, *soluatur Satanæ, & suscitabit Gog & Magog, & seducet Gentes.* Hoc est; ad idololatriam seducet populum. Cœpit imprimis idololatria diminui & minorari post resurrectionem Christi, sed paulatim multisque gradibus suas vires amisit, circiter autem Theophylacti tempora penitus extincta fuit idololatria. Ideoque ab eo tempore incipiendum est dinumerare hos mille annos. Quod autem dicitur. *Hec est resurrectio prima.* Innuit baptismum, & resipiscenciam post baptismum factam. Secundum illud Pauli; *Surge qui dormis, & resurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Quod autem dicitur *Regnauerunt mille annis.* Nunc regnant Christiani Reges & Episcopi, & iudicant populum. Quod autem dicitur, *Sedebitis super thronos Indicantes duodecim tribus;* significat diem Iudicij extremi, quia tunc demum impios redarguent Apostoli & Martyres. Hæc breuitatis gratia dicta sufficiant. Quod autem dicitur, *Et animas occisorum propter testimonium Christi:* Significat animas sanctorum defunctorum cum Christo regnare & requiescere.

C A P. XII.

Demonstratio, quod nobis etiam liceat sacros Diuina Scripturæ numeros computare, quodque verbis Christi.

Christi minimè aduersetur, prout deinceps ostendetur in exemplo.

Matth. 24. 39.

Obijciat autem aliquis Dominum dixisse, *Nemo nouit diem, vel horam, vel tempus illud, ne filius quidem Hominis, nisi Pater solus*; vnde ergo isthæc asseris?

Solutio.

Matth. 24. 15.

Dicit quidem neminem vel Hominum, vel Angelorum hæc posse cognoscere, superaddit tamen, nisi Pater hac re-
texerit. Manifestum erit, ait Dominus ad Apostolos, *Cum*

Jo. 5. 39.

videritis abominationem illam vastatricem, quæ dicta est à Daniele Prophetâ, positam in loco Sancto (qui legit, animadu-
uertat) Dixit autem quæ dicta erat a Daniele, quippe re-
fecta erat & reuelata Danieli à Domino. Mandauit insu-
per Apostolis fidem adhibere à Daniele dictis, ergo nobis
etiam incumbit Prophetæ verba fide amplexari; quippe

Dan. 9. 25.

rursus dixit, *Docentes ipsos seruare omnia quæ mandauit vo-
bis, Matth. 28. & rursus, Scrutamini Scripturas & in ipsis
vitam æternam reperietis.* Hi Danielis numeri sunt sacra
Scriptura, quippe iurauit Angelus per illum, qui æternum
viuit, quod in *Tempus & Tempora, & dimidium temporis
erit finis sæculi.* Atqui rursus obijciat aliquis vnde, quod
xp̄s indicat vnum annum? Respondeo ex primo nu-
mero Capitis noni Danielis, vbi loquitur de Christo cru-
cifigendo; Igitur cognoscito ab enunciatione verbi de
restituenda & ædificanda Hierosolyma vsq; ad Christum
antecessorem fore septimanas septem; deinde septimanas
sexaginta duas. Scilicet enim sexaginta nouem septima-
næ, dies faciunt quadringentas octoginta tres, computan-
do pro qualibet die vnum annum; quippe totidem Anni
abiissent ab ædificatis Hierosolymæ mœnijs, atque tunc
erat Christus crucifixus, secundum Iosephum de Antiqui-
tatibus, & de Idolo posito in Templo Iudæorum.

Sed rursus regeret aliquis, Septimanæ numeros habent
puros & apertos, vnde ergo confirmatur, *xp̄s*, hoc
est Tempus indicare vnum annum?

Dan. 7. 25.

Ostenditur ex septimo capite Danielis vbi dicit, adeo

(21)
ut cogitet se mutaturum tempora & ius; quapropter mutare tempora designat vel contrahi annos vel excrefcere, hoc est vel dies aliquot anno super addere, ac dicere nihilominus, quod sit vnus annus, vel dies aliquot anno ordinario subducere, ac dicere nihilominus, quod perfectus sit, & integer annus; sicut Turcæ computant duodecim Lunas, & vnum annum nuncupant, & sic in mille annis, triginta deficient, & in quolibet anno decem dies deficient.

Et rursus ait in eodem capite de paruo cornu, Tradenturque per manum eius vsque ad tempus & tempora, particulamq; temporis. Sed iudicium confidebit & dominatus eius auferetur profligando, & perdendo vsq; in finē.

Vides (Hominum prudentissime) quid inquit; postquam autem dixerat *Decem Reges exurgent*, statim subiungit, post illos exurget & alter, qui priores omnes in malitiā longe superabit. Deinde addit, Tradenturque per manum eius vsque ad tempus & tempora, particulamque temporis.

Quod ait *per manum eius*, indicatur, potestatem ei demandatam esse tot annos affligendi Christianos, cum autem expirauerint, & completi fuerint hi anni, tunc confidebit iudicium, & dominatus eius vna cum ipso auferetur. Hinc ergo demonstratur elapsos esse à Christo sexcentos quatuor annos, quando Phocas Tyrannus (qui primaria Ecclesiæ munia, præesse nimirum Regibus Bonifatio Papæ elargitus est) paruum illud & particulare, & præcursorium, & in apostasiā causale quasi (cum cæteris impijs Christianis) vltimi Latini cornu apparuit; prout deinceps ostenderur.

Abiēre nunc anni 1020, à quibus schismata & rapturas in Ecclesiam intulit Phocas Tyrannus & autor apostasiæ.

Cæterum obijciat aliquis vnde dignosci possit, quod tunc apparuit esse paruum cornu & non ante? *Solutio.*

Ex hoc scilicet innotescit, quippe tunc temporis Romanum Imperium in decem Principatus diuisum fuit iuxta similitudinem decem cornuum *quarta Romana bestia* inuolutam, prout ex septimo Capite Danielis liquet. Pau-

101 insuper adiecit, visi venerit desertio primum, & electus
fuerit Homo ille sceleratus, hoc est Mahomet, quod quidem
verè contigit; primum enim Phocas tyrannus schismata in
Ecclesiam transtulit, dein annis vndecem elapsis apparuit
Mahomet Homo Peccati. Ante enim Phocæ tempora non
erat diuisio aliqua seu tumultus in Ecclesiâ, sed vnum
quasi caput extitit ac vna anima.

Hinc constat quod supersunt adhuc ducenti triginta sex
anni donec veniet vltimus ille Latinus qui sedebit tres in-
tegrus annos cum dimidio, atq; sic adimpleti erunt & con-
summati mille ducenti sexaginta anni ab Imperio Pho-
cæ tyranni; scilicet enim $\kappa\alpha\pi\delta\epsilon$ vnum annum subindicat, &
 $\kappa\alpha\pi\delta\omega$ duos annos, $\chi\eta\mu\omega\delta$ sex menses, dein cum hi anni
ad finem perducentur, igne comburetur vltimus ille Lati-
nus, sicut supra prædiximus.

Huius interpretationi assensum præbent aliqui quod
 $\kappa\alpha\pi\delta\epsilon$, scilicet, vnum annum, $\kappa\alpha\pi\delta\omega$ duos annos,
 $\chi\eta\mu\omega\delta$ sex menses designat, qui quidem numerus in
12. Apoc. reperitur vbi inquit Ioannis, & datae erant muli-
eri alæ duæ Aquilæ magnæ, vt volet à conspectu serpentis
in desertum in locum suum, vt alatur ibi per Tempus &
Tempora & dimidium Temporis. Ac dixerunt insuper iux-
ta numerum hunc, mille ducentos sexaginta annos à Chri-
sto mundum esse duraturum, dein affore, finem seculi:
Sed minus recte loquuti sunt, quippe à natiuitate Christi
ad hodiernū diem elapsi sunt mille, sexcenti, vigintiqua-
tuor anni. At liceat alicui obijcere, si peccarint sancti Pa-
tres quanto magis nos vltimæ ætatis filij grauius errabi-
mus in exponendis hisce Diuinis Dei mysterijs?

Solutio.

Audiat, quid ait Angelus ad Esdram lib. 4. c. 12. de
quarta Bestia, qua Angelus Danieli non retexit, ego Tibi
nunc patefacio. Deus enim omnia dona sua & Prophetias
vno alicui homini, aut vno Tempore nolit impertire, sed
hæc quidem huic, illa alteri diuersimodo elargitur.

De hisce vltimi Antichristi numeris, Mahometis sci-
licet, hæc mihi in visione erant reuelata & sic scripsi.

Errata.
Annunciarum, lege
annunciarem, vñd.
annis, lege annos.
pag. 1. Apostasia, l.
Apostata. pag. 3.
dele esse, p. 2. di-
cat, l. dicit, p. 5.
Latinis regnum, l.
Latinus & regum.

σφάλματα τῆ τυπογραφίας.

σελίδι. α. στίχ. ς. ὁυδεις, σελίδι δι. στίχ. θ. ἐννέτω. στίχ. ια. τυ-
ρανην. στίχ. ις. ἀβραάμ. σελίδι ε. στίχ. γ. Παύλου. στίχ. ιζ. Θω-
κᾶν. στίχ. ιη. αἶπον. στίχ. κδι. αὐτῷ. σελίδι ς. στίχ. ια. θηλυκῶ.
στίχ. ις. θηλυκῶν. ις. ἀνδρωπον. στίχ. κε. ὁ τύραννος. στίχ. κζ. θη-
λυκῶ. στίχ. λ. ἀνδρωπος. στίχ. λ. διήγαν. στίχ. λ. ἐυστεφία. σελίδι.
στίχ. α. αἱ ἡμέραι. στίχ. β. φανερωθήσεται. στίχ. γ. νυκτι. στίχ. γ.
ὡσπερ, καὶ ἐν τῇ στυρασί. στίχ. ς. ἀπωλείας. στίχ. ζ. ἐπιμ. στίχ.
θ. ἐ σὺ εἶ. στίχ. ις. ἡμέρας. στίχ. ις. εἰρηνικὸς. στίχ. ιγ. ἐναρέτων.
στίχ. κς. ἐν ὁράματι. στίχ. κζ. τῇ δευτέρῳ. στίχ. κθ. ὑπὲρ πάντων.
στίχ. λα. ἐχ ἀπλῶς. σελίδι η. στίχ. α. εἶδον. στίχ. ς. θησίον. στίχ. ζ.
διχαρλίτες. δι χξς. στίχ. ιζ. κωδερνήσας. στίχ. ιη. ὅ ἦν, ὅς μοι εἶπε.
στίχ. ιθ. ἀπώλιν. στίχ. κα. μέλλουσι. σελίδι ια. στίχ. λα. σιωβ-
λαξιν. σελίδι ιγ. στίχ. κη. ἔδανμασθή. σελίδι ιε. στίχ. ς. ᾧ σὺ-
ζέξιν. σελίδι ις. στίχ. α. γνηθήτω. στίχ. ιδι. γνηθήτω σελίδι.
17. στίχ. α. συμφῶν. στίχ. ς. συμφῶν. στίχ. γ. συμφῶν. στίχ. δι.
συμφῶν. στίχ. ε. προσκαινήσαι. στίχ. θ. εἶδτε. στίχ. θ. χοίριμα.
στίχ. ι. εἶπον. στίχ. 13. τύρην. στίχ. κγ. σκορπίοι. στίχ. κδι. σκορ-
πίους. στίχ. κη. μάγοι. σελίδι κα. στίχ. θη. ἀποκριθῆναι. στίχ. ιη.
ἀρχαιολογίας.

